

Nº 40

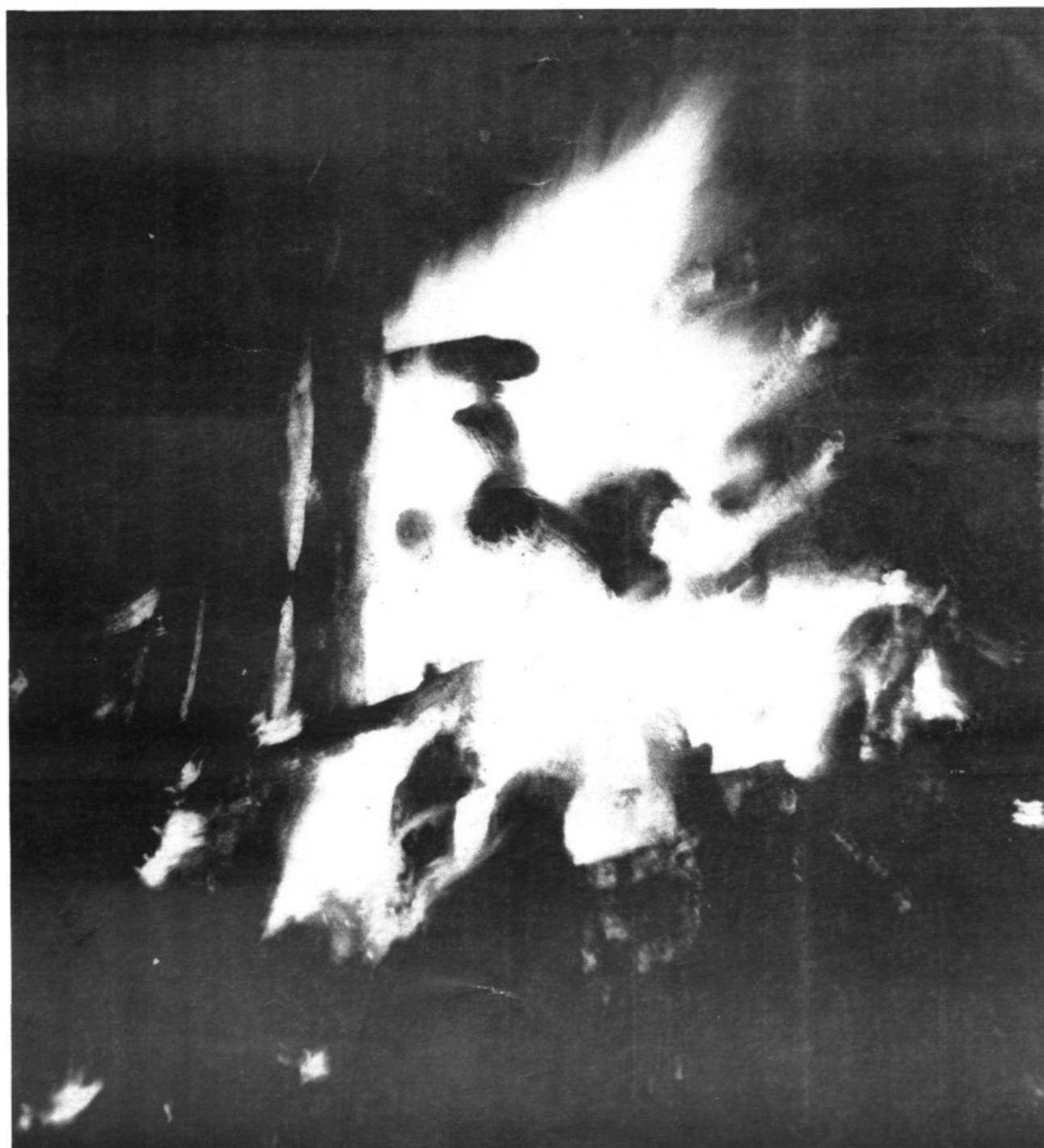
31 - gener - 1.989

D.L. PM 625/1.983

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

INDEX

- 1.- Portada: FOGUERONS
- 2.- INDEX/CARTES
- 3.- CARTES/EDITORIAL
- 4.- CASA DE LA VILA
- 5.- NOTICIARI
- 6.- EDUCACIO D'ADULTS
- 7.- ARQUEOLOGIA
- 8.- Església: CARTA / UNITAT
- 9.- Església: INF.ECONÒMICA
- 10.- Església: SOR FRANCINAINA
- 11.- PÀGINA INFANTIL
- 12.- ENTREVISTA: Pap "Boet"
- 13.- PÀGINA SANITÀRIA
- 14.- ENTREVISTA "jove": Rafael Crespi
- 15.- MINIENTREVISTA /Asoc. V. Aljub.
- 16.- MÚSICA
- 17.- PEDAGOGIA
- 18.- 75 preguntes a...
- 19.- TELÈFON DE L'ESPERANÇA
- 20.- SANT SALVADOR(Felanitx)
- 21.- Esports
- 22.- Contraportada: REIS i BENEÏDES.

RECORDEM ALS QUI S'HO MEREIXEN

Segons contenen els qui ho varen viure a Santa Eugènia, hi ha hagut algunes persones que degut a lo que feren pels altres, son dignes de records. S'any des grip hi va haver un metge anomenat "Vidal" que va curar molts de malalts, i a la fi ell va morir víctima des grip; després també contenen que varen coincidir dues persones que també varen fer molt de bé: varen ésser una, es "Rector Mateu Rubí", i s'altra es mestre "Gabriel Coll"; mentre s'han fet alguns actes per recordar a qualcú que entre sa gent tenim record, d'aqueixes persones no mos n'hem recordat d'elles; per posar un exemple es mestre Coll va ensenyar sa generació d'atlots que avui ja estan jubilats, però que si volien podrien dir, i de fet molts ho han dit lo que aquest home va ésser.

Ara bé; an aquests homes les podriem dedicar un carrer quan en aquest poble decidesquin ses autoritat a canviar-los es nom.

I de passada ses autoritats mos podrien explicar lo que va ser sa "División Azul", que en aquest poble encara hi ha un carrer amb el seu nom.

Biel Campaner

CONSELL DE REDACCIÓ

Nadal Trías Orell, M^aMagdalena Perelló Bibiloni, Gabriel Lladó Riutort, Pilar Bascuñana Bibiloni, Xisco Casellas Fiol, Mateu Crespi Perelló, Xavier Bascuñana Coll, Toni Cañellas Vich, Jaume Riutort Crespi, Sebastiana Sastre Coll, Mª Eugènia Pou Mulet i Maria Crespi Payeras.

Col.laboradors: Valerie Green, Miquel Coll Isern, Vicens Amengual Cañellas i Guillem Bestard.

Fotost: Nadal Trías i Pedro Pujol Jr.

Revista
"SANTA EUGENIA"
Revista per la Difusió
i la Cultura

Nº 40. DL. PM 625/1983

Aquest exemplar
val 100 Pts

Redac. i Adm.C/J.Ant.12 tel 62 02 60

07142 - SANTA EUGENIA

Editat
a la Parròquia de Santa Eugènia
Mallorca

Imprès a
EDICIONS MANACOR S.A.

ELS PETITS CARRERS DEL POBLE

L'altre dia passant pel carrer "Conde Sallent" ens varem fitxar en un placa que posava "Passatge Jornets". No era una placa municipal, sino un tros de fusta pintada amb lletres ben clares. Tot d'una varem pensar en posar-ne una al nostre carrer, però com que som vago, i la volem de marbre, preferim escriure a l'ajuntament a veure si ens arriben els reis.

Ara fora bromes, creim que els nostres carrerons necessiten una placa i un poc més d'atenció per part de l'ajuntament que a l'hora dels impostos sab bé on son aquests carrers. Supòs que els residents del Passatge Jornets se cansaren de ser ciutadans de segona, o de que els externs s'equivocassin cada vegada de carrer i decidiren posar una placa al seu carrer. Nosaltres farem el mateix i esperam que arribi la placa municipal. Ah! i que sigui en mallorquí, per variar.

Bernat Morei

DEIXAU CABRERA EN PAU

La serra del ministre es va posar en marxa i a toc de clarí quasi tots s'agenollaren per a demenar perdó a l'honorable Narciso quan aquest els hi va manifestar que amb els seus soldadets de plom no hi jugava ningú més que ell. -I Cabrera a patir, que ha de saber perquè va venir al món. Feis bonda que si no vos enviaré al llop de les civelles.- I cinquanta veuetes contestaren: "sí guana". Més tard, la nova majoria APPLUMPSOE, a les ordres d'un general resucitat, desfilaren militarment davant el Parlament. -Hi havia un parlament?, i que diu aquest d'Autonomia? Ca barret! vos heu equivocat de lloc bon home, d'això només n'hem sentit parlar per aquestes terres.- I diuen les males llengües que el públic present contemplant les maniobres va sentir males olors mentre reia per no plorar.

Ja no sabem qui és qui. Ho hem sabut mai? On són els tan oretjats vents neo-nacionalistes de Forcades i Cia o l'autonomisme de Moll i "seguidores". Es suposa que a hores d'ara corren per les clavegueres de Ciutat després que els seus respectius portadors parlamentaris estiraren la cadena de l'excusat i s'aliviaven amb "Scottex" el mal trangol que els hi feren passar des de "la capital".

Correu, correu cap a Madrid a rebre ordres!

Que vos n'han fet fer de paperets, eh!

Pobre Cabrera, germana petita, juguem amb tu a la ruleta rusa i tens totes les paperetes, mentre se'n riuen dels que esperaven veure't transformada en allò que desitjam per a les illes majors.

Quina sort teniu amb aquest poble, malmés pels vostres fets, desilusionat amb les vostres mètodes i encara no ha aixecat el cap clamant justícia.

Així no és d'extranyar certes actituds davant la impotència sentida front l'aplana-dora de l'Estat Espanyol.

Recordau essers tristos, plens de tristor, cagats de por, que qui no estima la terra on viu no mereix conviure amb ella.

I si m'equivoc amb les vostres actituds demostrau-ho, que de bon gust em menjaré les paraules. Que més voldria jo que estar equivocat i que d'una vegada deixasseu Cabrera en pau. ANTONI Rodríguez Mir
Nº 14 INCA-Revista

EDITORIAL

DE LA POR LLIURE

Tothom té el dret a tenir por; però la por i la llibertat son dues germanes que no se poden veure. No hi ha cap dubte de que el nostre temps es caracteritza per l'exercici de la llibertat (teòricament al manco). De les llibertats públiques es diu que son aquelles que es poden exercir sense cap perill ni por. Però això (practicament) no és vera.

Analitzant els actes i festes que els darrers mesos s'han organitzat al poble es veu que les llibertats d'anar-hi o no, no son tan simples com pareix; Avui la por a que te "classifiquin" com a de dretes o d'esquerres, la "possibilitat" de que te "marquin" com a simpatitzant, -no només de tal o qual organització, sino de determinat partit polític-, ja és motiu per assitir-hi o no. I això, suposant el dret que tenen els partits d'organitzar activitats, els actes son organitzats per altres entitats (simpatitzants o no) instrumentades o no.

Als actes o activitats hi van els afiliats, els simpatitzants i poca gent més. Per posar un exemple, diriem que si qualsevol entitat organitza un acte, a un local públic determinat, ja es sab que un sector de públic no hi anirà, i els mateixos que no hi van, aniran al mateix acte si es fa a un altre local o l'organitza una altra entitat.

Pensem que la nostra llibertat està massa pressionada per la por de que ens marquin o ens classifiquin, i així, fent un mal ús de la nostra llibertat, ens privam d'uns beneficis culturals i generals, que objectivament son positius al marge de la bondad i de la filiació dels organitzadors.

Parlant de llibertat, qualcú invocarà el dret que té a tenir por; i naturalment el respectarem, si bé ens sentirem obligats a fet tot el possible perquè no necessiti exercir aquest "dret" tan poc humà.

LA REDACCIÓ

CASA DE LA VILA

PLE EXTRAORDINARI 21-XII-88

La C.A. demana a l'Ajuntament un cens de les persones jubilades que cobren menys de 20.000 Pts mensuals. Es farà un ban per convocar als interessats.

De la C.A. s'ha rebut la subvenció de 667.994 Pts per a la compra d'un vehicle pel servei de la policia municipal.

Es concedeix permís a Josep Mª Amengual C/ J.Ant.8 per la instal·lació i difusió de música.

Permís de fusteria en C/J.Socies,13,a Pedro Cañellas Rosselló.

Permís de taller de confecció a Margalida V.Ramón Salom.

FESTES LOCALS.- Es senyalen com a festes locals per a 1.989, el dia 17 de gener dia de Sant Antoni, i el 7 d'agost, diïluns de les festes patronals.

AIGÜES: Es contrata al "Gabinete Técnico Roig i Marco S.A." per l'aplicació de contribucions especials per l'abasteixement i sanejament d'aigües. Examinat emperò l'expedient es deixen sobre la taula l'aprovació dels mòduls a aplicar, per consultar l'opinió dels veïnats.

S'aprova l'ornamentació de l'estrella de Nadal.

ASSIGNACIONS BATLE I REGIDORS.- Es disposa d'un total de 616.341 Pts. D'aquest total el Batle en tindrà un 40 %; El tinent-batle un 7 %; el delegat de la piscina municipal un 2 %; Assitents a Comisió de Govern, un 20 % dividit entre els assitents i reunions: assitents als Plens un 16 % dividit entre assitents i reunions, i un 15 % entre assitents a Comissions informatives.-

NOTA DE L'ALCALDIA

Havent rebut queixes de veïns a aquesta Alcaldia sobre vertits d'aigües brutes a la via pública, ha estat instruït atestat per suposada desobediència a l'autoritat municipal en la 313ª Comandància de la Guàrdia Civil, i que posteriorment serà remès al Jutjat d'Instrucció de Palma.-

DESPESES POLIESPORTIU MUNICIPAL (gastos)(fins al dia d'avui)

PISTA DE TENNIS I VALLAT.-

Subvenció	904.832 Pts
Total pagat	1.300.710 Pts

PISCINA, TERRAÇA, VALLAT.-

Subvenció	6.356.196 Pts
Total pagat	13.420.451 Pts

PISTA POLIESPORTIVA.-

Subvenció	1.528.393 Pts
Total pagat	3.032.194 Pts

REFORMA ESTACIÓ.-

Subvenció	2.266.666 Pts
Total Pagat	2.298.006 Pts

VESTUARIS I WATERS POLIESPORTIU.-

Subvenció	998.416 Pts
Total pagat	3.032.194 Pts

R E S U M

Total pagat	23.083.555' Pts
Subvencions	12.054.503 Pts
Pagat Ajuntament	11.029.052 Pts

CLASES DE CORTE Y CONFECCION

- + horarios: mañana, tarde o noche
- + con posibilidad de obtener título oficial "SISTEMA MARTI"
- + INFORMES:

María Llabrés teléfono 62 13 57
C/ Juan Mesquida, 77 Santa Maria

NOTICIARI

DIA 28-XII-88. ASSOCIACIO V./AJUNTAMENT.

El passat 28 de desembre, la Junta Directiva de l'Associació de Veïnats "S'Aljub" tengué una reunió amb el Consistori, o millor dit, amb alguns membres (P.Pujol, M.A. Canyelles, J.-Crespí) ja que els altres no es presentaren, tot i haver estat convocats. L'assumpte a tractar era la canalització de les aigües que aviat es durà a terme. El Batle va explicar el contingut del projecte: qüestions tècniques, detalls, costos, etc.; i va demanar l'opinió sobre el mòdul més adient per a la determinació de les contribucions per aquest concepte. Per altra banda, l'Associació va donar compte de les gestions realitzades amb diferents batles estudiant la possibilitat que Sta. Eugènia es pogués acollir en un projecte mancomunitat de les depuració de les aigües brutes, que és un dels inconvenients més grans. (Assoc.V.).

DIA 5. ARRIBEN ELS REIS

Dia 5 a vespre, acompanyats de la Banda de Cornetes i Tambors, arribaren a la plaça de la Vila els Reis Màgis d'Orient, amb l'Estrella, cavalls i carroces, i un Betlem vivent. Repartiren joguets a tots els nins del poble, i a tots els vellets les feren arribar un obsequi.

DIA 8. REPRESENTACIO DELS REIS

La C^a Municipal d'Algaida, duqué a terme en el recinte de l'església parroquial, la popular representació escènica de "Els Reis d'Orient", que fou molt aplaudida per la numerosa assistència. Destacàren el Rei Herodes, el Secretari i la Sibila.

DIA 16. FOGUERONS

La vigília de Sant Antoni es feren quatre foguerons d'ora els quatre establiments-bar de la localitat. L'Ajuntament pagà el vi, pa, botifarrons i llengonisses per la torrada. El punt de més assistència va ser entre les 9 i les 10 del vespre. Enguany pareix que es pogué eliminar l'intrusisme abusiu de gent externa que l'any passat es donà.

DIA 17. FESTA BORDA

Inexplicablement el dia de Sant Antoni que era festa laboral (afordada el 21-XII-88) no hi hagué cap acte festiu. I es suposa que eren més o manco els mateixos els qui decidiren la festa local i el traslat de les beneïdes al diumenge. Una de dues: o festa o no festa. Quí va ser que fa pocs anys induí la gent a fer les beneïdes en dia fainer? (en poques paraules això és el resum de les moltes queixes arribades a aquesta redacció)

DIA 22. BENEIDES

Amb un temps que amenaçava ploure i que s'aclarí posteriorment, es celebraren les Beneïdes de Sant Antoni, on fou beneït en primer lloc el nou cotxe de l'Ajuntament per a la Policia Municipal. Ademés dels diversos animals presentats a les beneïdes, hi participaren 17 carroces, que quedaren en aquest ordre i puntuació: 1^a "Blancanieves y 7 enanitos" 124 punts; 2^a "Cercadors d'Or" 116 p.; 3^a "Son Matxina" 108 p.; 4^a "Es molí i St. Antoni" 102 p.; 5^a "Sa cuida d'oliva" 96 p.; 6^a "Sant Antoni i els Caníbals" 93 p.; 7^a "St. Antoni i el Dimoni" 93 p.; 8^a "Es temps" 90 p.; 9^a "Jaume Aloi" 87 p.; 10^a "El judici del dimoni" 87 p.; 11^a "Es ca llaurador" 80 p.; 12^a "Perruqueria Can Xim" 79 p.; 13^a "Superman" 75 p.; 14^a "St. Antoni i el Dimoni" 66 p.; 15^a "Ses Gitanetes" 63 p.; 16^a "St. Antoni Abat" 55 p.; i 17^a "Los Guiris" 49 p.

DEMOGRAFIA

NEIXAMENTS:

10-I-89: Tomeu Riera Quetglas, fill de Guillem i Joana.

Enhorabona als pares i a l'infantó!

NOCES DE PLATA:

14-I-1964: Juan Jaume Martorell amb Magdalena Rigo Coll.

Que pogueu arribar a les d'Or!

NOTA IMPORTANT: Tenint en compte els errors comesos involuntariament en aquesta secció de Noces de Plata, i considerant el mal efecte que produeix posar com a viu una persona que fa algun temps que ha mort, i tenint en compte que no tenim cap forma fàcil de comprovació, a partir d'ara sols es posaran aquelles Noces de Plata o d'Or que els interessats ens comuniquin, i basta que sia per telèfon (62 02 60). Si es possible abans del dia 15 del mes. Disculpau les deficiències.

DEFUNCIONS:

4-I-89: Margalida Crespí Bibiloni (77 anys)
7-I-89: Magdalena Bibiloni Rigo (72 anys)
8-I-89: Miquel Bibiloni Oliver (78 anys)
10-I-89: Bernat Cañellas Suau (72 anys)
11-I-89: Aina Coll Bibiloni (83? anys)

Descansau en pau!

EDUCACIÓ D'ADULTS

DIMENSIÓ DE FUTUR

L'Educació d'Adults és dimensió de futur. Entre altres coses, perquè ha de deixar de ser únicament compensadora per abarcar un àmbit més ample. Actualment es podria dir que és un intent d'acostar els adults a tots els camps formatius perquè puguin desenvolupar les seves aptituds, enriquir els seus coneixements, millorar les seves competències tècniques o professionals, o donar-los una nova orientació, i a la vegada produeix un enriquiment integral de la persona, es pugui participar activament en el desenvolupament socio-econòmic i cultural d'una manera equilibrada i independent.

Amb aquesta línia el Programa d'Educació d'Adults del Ministeri d'Educació i Ciència de les Illes Balears abarca des de les ensenyances "reglades": Alfabetització, Grauat Escolar, Certificat d'Escolaritat, fins a les ensenyances "no reglades" d'ampliació cultural i d'ocupació del temps lliure, des de cursos de participació social i cívica a cursos de formació com a cursos d'actualització professional.

Ara bé, l'oferta educativa no és per tot igual, sinó que, més bé, és diferent a quasi tots els pobles de les Illes, encara que els criteris bàsics i les línies metodològiques siguin comunes.

Això és degut a que l'oferta es fa en base a les necessitats reals i les demandes específiques d'una població concreta.

Així, per exemple, quan a la Mancomunitat del Pla es va iniciar el procés de la posta en marxa d'un programa d'Educació d'Adults, no es va calcar dels altres que ja funcionaven a altres pobles, sinó que se'n va dissenyar un expressament.

Un equip de mestres i monitors contractats per la Mancomunitat, dirigits i coordinats per una mestra funcionari del Ministeri d'Educació i Ciència feren un estudi de la població, passaren enques-

tes i feren entrevistes a la gent dels pobles i els empresaris de la zona a efectes de detectar les necessitats de formació dels habitants dels diferents municipis.

Acabada la tasca s'elaborà un pla adient a aquests interessos i necessitats.

L'Educació d'Adults ja és una realitat en els pobles de la Mancomunitat, esperem que doni els seus fruits i la gent d'aquests treze pobles aconseguís confiança en sí mateixos, la confiança que té el que té la seguretat d'estar preparat per poder enfrontar-se a aquest món canviant social i econòmicament.

Carme Pons Llabrés

COORDINADORA PROVINCIAL DEL PROGRAMA
D'EDUCACIÓ PERMANENT DEL M.E.C.

MINISTERI D'EDUCACIÓ I CIÈNCIA
DIRECCIÓ PROVINCIAL DE BALEARS

Sa Pleta

REVISTA D'EDUCACIÓ D'ADULTS
Mancomunitat del Pla
Nº 0 Desembre 1988

EL PALEOCRISTIÀ A MALLORCA

La crisi de l'Imperi romà propicià l'entrada de pobles germànics que a poc a poc consolidaren l'enderrocament de l'Imperi occidental.

El 454 el rei vàndal conquerí les Balears i entrà a formar part del seu regne.

L'any 534, en un intent de reconstruir l'Imperi romà unificant la mediterrànea, un general de l'emperador Justinià aconseguí una victòria completa sobre els vàndals ocupant posteriorment les Balears que d'aquesta manera quedaren vinculades a l'Imperi Oriental.

L'època de la conquesta vàndala i bizantina són segles molt poc coneguts de la nostra història, degut a la manca de restes arqueològics dels quals en són una excepció els vestigis de basíliques paleocristianes d'aquesta època.

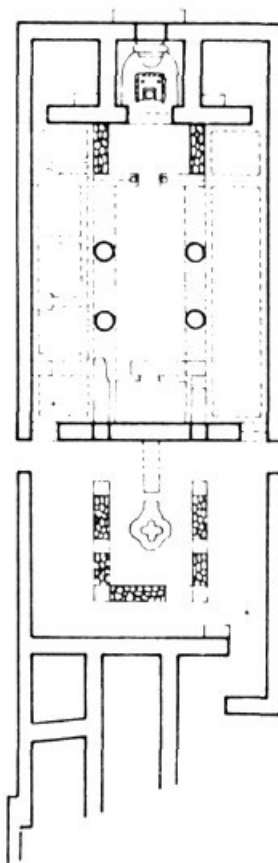
El cristianisme sembla que va arribar a Mallorca a finals del segle II, d'aquesta època s'han trobat restes de les basíliques de Sa Carrotja i de Son Peretó.

La basílica de Sa Carrotja fou excavada per l'arquitecte Rubió i Bellver; es tractava d'una basílica rectangular de tres naus separades per columnes i d'un vestíbul on hi havia una piscina baptismal en forma de creu. Tenia un total de 25 mts de llargària per uns 10 d'amplària, orientada amb l'absis cap a llevant. L'estructura de l'edifici i els fragments dels mosaics trobats demostren que es tracta d'una basílica a l'estil d'altres del Nord d'Àfrica i Àsia Menor, construïda a finals del segle IV o a principis del V.

L'altra basílica cristiana trobada a Son Peretó a 6'5 KM de Manacor té una estructura semblant a l'anterior. Tenia un total de 31 mts per 14 orientada també cap a llevant. El trespòl estava cobert de mosaics de diferents colors formant figures geomètriques; se'n poden veure fregments al museu municipal de Manacor, sembla que aquesta basílica fou construïda a finals del segle IV i que subsistí fins el segle VI.

Durant l'època de la pertinença de Mallorca al regne dels vàndals sembla que les comunitats cristianes sofriren fortes persecucions, baix la dominació bizantina aquestes s'anaren refent i les illes entraren en una època d'explendor. Fou durant aquesta època en la que es va construir una basílica a Son Fiol (Sta. Maria). Constava de 3 naus rectangulars de 17 mts de llargària per 11 mts d'amplària, cada nau estava separada per pilastres. Els mosaics que cubria la nau central era de composició bíblica, mentres que les naus laterals estaven formats per dibuixos geomètrics. Els arqueòlegs daten aquesta basílica del segle VII.

Mª Eugènia Pou

Plànol de la Basílica paleocristiana de Son Peretó, Manacor (Font: Josep Puig i Cadafalch, publicat per Llorenç Pérez, *Mallorca cristiana*, H. de M. Vol. I), i reconstrucció hipotètica de l'exterior de la basílica (Font: Gabriel Alomar Esteve, *Història de les Illes Balears*). Situada a 6'5 Km. de Manacor constava de tres naus separades per pilastres i columnes i d'un vestíbul amb dues piscines baptismals cruciformes. Midava uns 31 m. per 14 m. i el trespòl estava cobert per mosaics de diferents colors que formaven figures geomètriques.

CARTES CRISTIANES

L'AMOR DEL PARE

Hola amics:

El qui resa el "Parenostre", en anar a jeure pot dormir tranquil.

Es que vos pensau -diu Déu- que me divertiré fent de nit males jugades als meus pobres fills?

Si som el seu Pare!

Vos pensau que me divertiré donant-los sorpreses com a la guerra?

No, per favor. Jo som un home honrat, diu Déu.

Per això, creis que me diverteix anant agafant als homes per sorpresa en el son, com a la guerra es sorpren a l'enemic?

Vos pensau que m'agrada agafar els homes quan falten?

O que me diverteix condemnar?

Pobres fills! Ho creis? responeu-me.

Però, és que m'heu pres per un tirà oriental?

Vaig deixar a Caifàs, a Pilat i a Judes dormir tota la nit fins a l'endemà, i el que no he fet amb aquests tres i altres molts, volieu que ho fés amb un bon cristià, amb un treballador de les meves parròquies?

¿Amb un bon home que ha treballat tot el dia, com toca, per a mantenir la dona i els fills, i que el vespre va sopar d'un bon plat de sopa i un tassó de vi, i que se'n anà a jeure cansat i mort, i creis que faré amb ell el que no vaig ver amb els reis malvats d'Egipte ni de Babilònia?

Vos pensau que me portaré com un traïdor amb aquest bon home que té dona i infants?

Anau errats, ben segur.

Quan un d'aquests bons homes mor durant el son, després d'haver resat el seu "Parenostre" i la seva "Ave Maria", és senyal de que ja estava madur per compareixer davant del meu tribunal.

I vull dir "madur" en el bon sentit.

I vat-aquí la sorpresa que li donaré:

El jutjaré com un pare.

!! ja sabeu com jutgen els pares!

Aquestes paraules les he manllevades a "Charles Peguy", però m'han agradat, i he pensat en també donar-les-vos.

fraternalment:
Nadal Trías Orell

LA UNITAT

DE L'ESGLÉSIA

La Setmana d'Oració i Reflexió per la Unitat de les Esglésies ocupa un lloc destacat a les nostres celebracions anuals, i és una ocasió excepcional per manifestar junts el nostre desig de reconciliació.

La unitat és el signe distintiu de l'Església de Crist. Creim en una sola Església. Aquesta unitat bàsica no és simplement resultat d'una iniciativa humana, sino que vé de Déu. La nostra fraternitat es realitza mitjançant la nostra unió en Crist. Aqueixa realitat exigeix un canvi radical en la conducta personal i en les relacions interpersonals, eliminant tota discriminació, enemistat, rivalitat i antagonisme, creant espais de comunió, pau i comprensió.

El camí cap a la unió amb les demés esglésies ha de partir de la nostra casa pròpia. El sentit de la unitat en Crist l'hem de viure en primer lloc a l'interior de cada comunitat local. La disposició al diàleg, l'acceptació generosa dels altres, l'estima i el respecte mutuos que condicionen tota convivència pacífica s'han de practicar en relació amb els que ens enrevolten, amb els membres de la nostra pròpia comunitat, amb els qui comparteixen la nostra vida de cada dia.

Aquí, entre nosaltres, hem d'aprendre a desterrar el fanatisme, la intolerància, la sobèrbia, les postures radicals i exclusivistes que neguen als altres el dret a l'opinió personal, aixequen barres absurdes, creen conflictes, discòrdies, enfrontaments, fent impossible l'exercici de la comunió i de la germanat en Crist.

Amb aquests sentiment em dirigesc a totes les comunitats, grups i sectors de l'Església Mallorquina per a que junts oferiguem les nostres pregàries perquè prenguem consciència de les exigències de la unitat dels cristians.

Teodor Ubeda Gramage
Bisbe de Mallorca

(del Mensatge del Bisbe amb motiu de la Setmana de la Unitat Cristiana 1989)

INFORMACIÓ ECONÒMICA 1.988**PARRÒQUIA DE SANTA EUGÈNIA****COMPTES ORDINARIS****ENTRADES:**

Administr. Dioces.	294.000 Pts (1)
Col.lectes	323.341 Pts
Donatius	46.000 Pts

Totals entrades	663.341 Pts
-----------------	-------------

SORTIDES

Gastos generals	24.328 Pts
Gastos personal	400.605 Pts (1)
Gastos funcionament	123.190 Pts
Objectes litúrgics	4.500 Pts
Gastos manteniment	25.600 Pts
Gastos pastoral	57.360 Pts (2)

Total Sortides	635.644 Pts
----------------	-------------

RESUM

Entrades	+ 663.341 Pts
Sortides	- 635.644 Pts
Dèficit de 1.987	- 8.650 Pts
Saldo 1.988	+ 19.047 Pts

COMPTES ESPECIALS "OBRES"

Valor total de l'obra	1.287.722 Pts
Faltava pagar a 1-1-1988	645.922 Pts
Pagat per Caixa Diocesana	200.000 Pts
Amortitzat per Parròquia	200.000 Pts
Falta amortitzar	245.922 Pts

DETALL ENTRADES

Bisbat de Mallorca	200.000 Pts
Col.lectes	165.472 Pts
Donatius	33.000 Pts

Total complet entrades	398.472 Pts
------------------------	-------------

RESUM:

Entrades pròpies	+ 198.472 Pts
Sortides	- 200.000 Pts
Deficit de 1.988	- 1.528 Pts
Saldo + 1987	+ 48.110 Pts
Saldo actual	+ 56.871 Pts

COL.LECTES ESPECIALS

Febrer: Contra la Fam	28.959 Pts
Març: Seminari	15.775 Pts
Maig: Mallorca Missionera	20.400 Pts
Juny: Caritas/Corpus	27.800 Pts
Octubre: Domund	48.125 Pts
Novembre: Esgl. Diocesana	25.600 Pts
Desembre: Caritas/Nadal	30.500 Pts

Total Col.lectes Especials	197.159 Pts
----------------------------	-------------

TOTAL APORTAT PEL BISBAT

Per Obres	200.000 Pts (3)
Per comptes Ordinaris	294.000 Pts

Total del Bisbat	494.000 Pts
------------------	-------------

TOTAL APORTAT PELS FEELS DE SANTA EUGÈNIA

Col.lec. i donat ordin.	369.341 Pts
" " "obres"	198.472 Pts
Col.lectes Especials	197.159 Pts
Total feels	764.972 Pts

(1) Aquesta quantitat de 294.000 Pts es aportada pel Bisbat perquè la parròquia pugui pagar 25.000 Pts mensuals al capellà, que figuren en els gastos de personal.

(2) En aquestes 57.360 s'inclueixen 40.000 Pts corresponents al Full Dominical.

(3) Ademés d'aquestes 200.000 Pts el Bisbat ha pagat enguany 63.450 Pts d'interessos del nostre deute per les "obres".

MOLTES GRÀCIES A TOTS**FEDERACIÓ DE CORALS
DE MALLORCA**

Dissabte dia 25 de febrer
a les 20'30 hores

C O N C E R T**a càrreg de****"L'ARPA D'INCA"****Església Parroquial
de****SANTA EUGÈNIA**

FRANCINAINA CIRER, AVUI HUMANITZAR el servei de la CARITAT

En la nostra societat de la super-especialització, de fitxers i d'ordinadors ¿què hi faria Sor Francinaina?

Potser que més d'un, entorn de la seva Beatificació, s'hagi fet la mateixa pregunta.

Probablement, Francinaina Cirer faria avui el mateix que llavors: HUMANITZAR EL SERVEI DE LA CARITAT!

Francinaina va ser una dona oberta als altres per estimar-los de manera pràctica.

*Els malalts li demanen la salut; ella els enco ratja a viure amb pau la seva situació, els visita, els escolta, els atén i també demana a Déu la salut.

*Els moribunds tenen la seva companyia, unes paraules de consol, oracions d'esperança i els recomana rebre els sagraments de la Reconciliació i de l'Eucaristia.

*Cuida, especialment, l'educació dels infants i la catequesi; els ensenya doctrina i es preocupa que aprenguin bons costums i tenguin bon comportament.

*Cerca els joves per ajudar-los en la seva formació; els ofereix formes de divertiment a la vegada que els proposa un comportament cristià.

*Una de les expressions més genuïnes de l'esperit apostòlic de Francinaina és l'exercici del do de Consell.

Tots, joves i vells, cerquen el seu consell; la recomenació de Francinaina abans de prendre una decisió important. Té una visió clara de la realitat on viu i dels problemes que li presenten, per tal de cercar-los solució; però sobretot les seves solucions són les que neixen d'un cor tocat per Déu, invadit de Déu.

*Les dones són especialment acollides per Francinaina. A ella acudiran cercant consell, ajuda, conhort i esperança.

*També els homes acudeixen a can Xiroia cercant un bon consell o per encomar-se a les seves oracions.

Francinaina està al servei del poble i de la Parròquia; caseva està obert a tothom i a tot hora; tots hi trobem consol i moltes vegades remei a les seves necessitats; no farà mai accepció de persones, ni per l'edat, ni pel sexe, ni per la situació social; caseva és una casa de caritat pràctica i humana.

Francinaina és una dona de caritat, d'amor humà; l'amor que és fa proper al necessitat, que sintonitza amb les necessitats dels altres i així la seva caritat no ofèn, ni humilia, ni menysvalora; la seva caritat aixeca, allibera, fa créixer i fa germans.

¿Qui de nosaltres no pot imitar avui Sor Francinaina? Els cristians, ¿no ens hauríem de plantejar si ha arribat l'hora de deixar de "pagar la caritat" per tal d'humanitzar-la fent-la una trobada d'amor entre germans?

ESTIMAR és una trobada entre persones, per tant el servei de la CARITAT, expressió de la nostra estima a Déu i als germans, ha de ser humanitzat i humanitzador, personal i personalitzador, empena per a créixer junts, com a família, en l'amor que ens agermana.

Margalida Moyà GC.

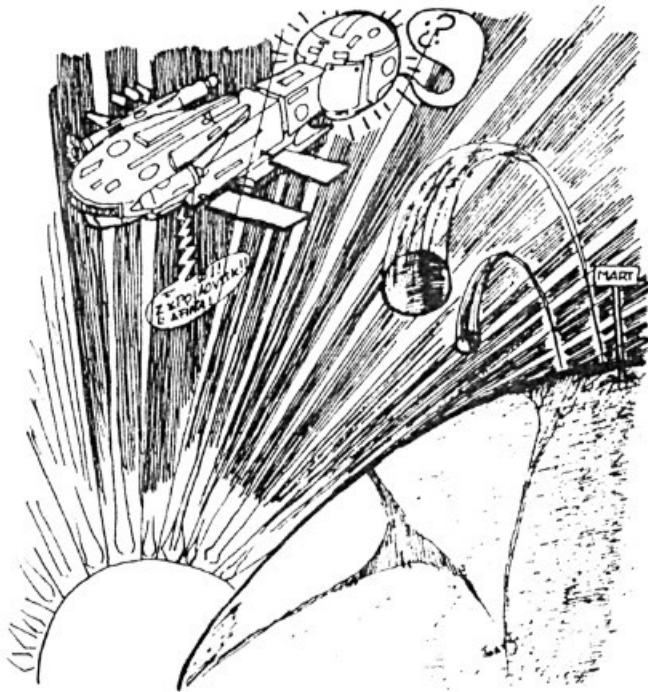
Els articles d'aquesta Revista
expressen únicament
l'opinió dels seus autors.

★ LES LLUNES DEL SISTEMA SOLAR ★

EL CAS DEL PLANETA MART

La història del descobriment de les llunes de Mart és d'allò més interessant. Ja els astrònoms del segles XVII i XVIII varen suposar que Mart havia de tenir satèl·lits, ja que, si es posen els planetes per ordre del seu allunyament del sol, veim que Venus no en té cap, la Terra

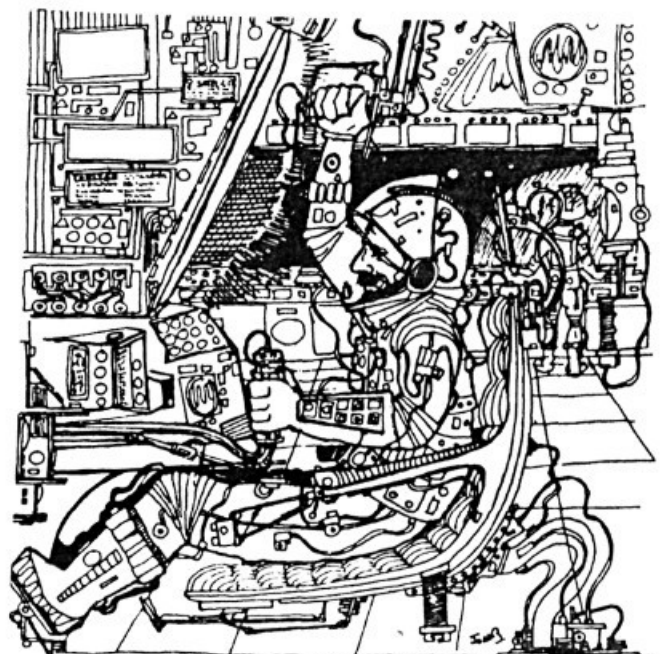
un, després Mart i després Júpiter que en té quatre; per tant, a Mart li'n corresponien almenys dos, però tots els intents de descobrir-los varen ser inútils. Cal arribar a l'any 1877, en que a l'observatori de Washington, l'astrònom Asaph Hall es va proposar aconseguir allò en que tants d'altres havien fracassat. Es va passar deu nits observant els voltants del planeta. I ja havia decidit deixar-ho córrer, quan la seva secretària hi va intervenir i va insistir tant que el va convèncer per que ho provàs un altra vegada, i la nit que feia 11 va descobrir un astre molt petit i poc lluminós, a frec mateix de Mart. Va continuar cinc dies més i no

solament va comprovar que havia descobert un satèl·lit autèntic, que pegava voltes al planeta, sinó que a més a més en va descobrir un altra, encara més petit i més aprop de Mart.

Aquests satèl·lits van a una gran velocitat gràcies a que estan molt propers al planeta. El nom que se'ls va posar als satèl·lits varen ser presos del que a l'Íl·lada, Homer va donar als dos cavalls que conduïen el carro del déu Mart: Deimos i Fobos. I no solament són els més ràpids sino també els més petits, son també molt lleugers. Pesa tan poc que se pensa que és una esfera buida.

Alguns astròlegs han arribat a dir que són artificials, i que els varen fabricar una generació ja desapareguda de científics i marciàns llançats a l'espai fa milers d'anys, n'hi ha que no comparteixen aquesta opinió, però el que està clar és que queda un enigma per resoldre: per que són tan especials aquests satèl·lits?, de moment no ho sabem.

XAVIER

ENTREVISTA A M B

PEP CIRER BIBILONI, A) "BOET"

AQUESTA VEGADA HEM ANAT A PASSAR UNA ESTONA AMB EN PEP "BOET". SABEM QUE ELL VA ESSER UN DELS MOLTS DE TAUJANS QUE VAREN FER FEINA EN ES TREN DE SANTA EUGÈNIA. VOLEM QUE TOTA LA GENT, SOBRETOT LA MES JOVE, CONEGUI COM ERA EL TREN, QUE PASSAVA PEL NOSTRE POBLE, COM FUNCIONAVA, QUINES FEINES FEIA I MOLTES COSES MÉS.

SABEU A QUÍN ANY VA NEIXER EL TREN?

Me pareix que ara deu fer aprop de 100 anys. Quan va passar per primera vegada es tren per aquí va esser es dia que va néixer son pare de l'amo En Pep "Verolé", que va esser batle de Santa Eugènia.

VOS RECORDAU QUINES VAREN ESSER LES PRIMERES PERSONES QUE VAREN FER FEINA EN ES TREN?

Sí, una de les primeres persones que varen fer-hi feina va esser En Mateu "Bosso", son pare de madò Mariana, son pare de'n Pep "Parrêc" també va estar de guardavies; mon pare i va estar a partir de l'any 12.

A QUÍN ANY VAREU ENTRAR A FER FEINA EN ES TREN?

Vaig entrar dia 16 de novembre de l'any 1930 a fer-hi feina. M'encarregava de sa conservació de sa via. Ma mare va entrar a un pas a nivell i jo vaig entrar com a conveni perquè era fill de "cuerpo" sino no hagués pogut entrar, era massa jove. Ma mare feia feina en aquest pas a nivell que hi ha a la carretera que va de Santa Maria a Sencelles, i se'n cuidava de posar ses cadenes. Jo vaig entrar de rails i guanyava 3'75 es dies de feina;

Me'n cuidava de sa conservació de sa via

erem eventuais i només cobravem es dies que feiem feina, llavors ja mos llogaren per tot el mes, ja erem empleats. No arribava a 21 "duros" cada mes. Ses dones cobraven més pocs doblers. Ma mare va esser la primera jubilada de Santa Eugènia l'any 37, cobrant 27'50.

QUÀNTES HORES FEIEU FEINA?

Mira, hi va haver temporades que el carbó anava malament i començavem a les 8 del matí i acabavem a les 3 ó 4 de la dematinada; això ho feia un mateix empleat, tot lo dia, no hi havia "relevos".

A QUINES HORES PASSAVA ES TREN?

Es primer passava a les 8, es segon a les 9'30, es tercer a la 1'30, es quart a les 3, es quint a les 6'30 i es darrer a les 7'30. Passaven sis trens, hi havia anada i tornada.

A ON ANAVA AQUEST TREN?

Aquest tren anava a Felanitx; es recorregut era Palma; Santa Maria, Santa Eugènia, Algaida, Montuïri, Porreres, Canteres i Felanitx, i després tornaven cap a Palma.

QUÀNTS DE VAGONS TENIA?

Es "convoy" tenia 8 ó 9 vagons, això depenia, perquè a vegades feien trens "mixtos". Trens "mixtos" vol dir que eren trens que duïen mercancies i passatgers, i a vegades eren més llargs. De viatge eren uns 6 ó 7 vagons de passatgers.

QUANTA DE GENT FEIA FEINA A DINS ES TREN?

El tren duia dos maquinistes, un revisor, un jefe de tren que era el conductor i

**D'aquí a Algaida
era més car que anar
a Palma**

un a darrera des tren per a frenar i recollir els paquets.

HI ANAVA MOLTA DE GENT EN EL TREN?

A lo darrer hi anava poca gent, anaven més amb camions. En es principi i anava més gent.

QUÈ FEIEN PAGAR DE TOT D'UNA?

Per anar d'aquí a Palma feien pagar l'15, anar i tornar. Més tard varen fer pagar dues pessetes d'aquí a Algaida era més car que anar a Palma, perquè com que no tenien competència feien pagar més.

ES TEMPS DE SA GUERRA TAMBE HI HAVIA ES TREN?

Sí, no el varen aturar. Sempre hi anaven molts de soldats de Felanitx a Palma, i s'altre gent també.

QUÍNA ERA LA VOSTRA FEINA?

Jo me'n cuidava de la conservacio de la via. Noltros teniem la secció de via que anava de Santa Maria a Algaida i erem 6 persones, un capataç i 5 peons. Teniem una "vagoneta" petita, canviavem o mudavem ses travesses, nivellavem i aplenavem. Només hi havia una via.

HI VA HAVER QUALQUE ACCIDENT GREU?

Sí, ni va haver molts, aquí a Santa Eugènia no. El dia de Sant Antoni de l'any

37 va tirar dos vagons en terra i dos descarriats, varem estar tota sa nit fent feina. No hi va haver cap mort només ferits. És qui va tenir un accident greu va esser son pare des fariner que va travessar un pas a nivell sense barreres i el tren el va matar, això era a la carretera de Sineu. Una germana d'En Moll també va morir atropellada pel tren.

QUÀNTS D'ANYS FA QUÈ LLEVAREN ES TREN?

Me pareix que fa uns 20 ó 21 anys, davers l'any 68. El varen llevar el dia primer de s'any. Jo crec que ho varen llevar perquè hi havia poca gent.

QUÍ SE'N CUIDAVA DE S'ESTACIÓ?

Hi havia un jefe i un mosso. Se'n cuidava de facturar vagons d'abono i d'altres mercancies. De Santa Eugènia hi ha hagut dos jefes, En Bernat "Quistora" i en Miquel de Son Mateu. De mossos hi ha hagut En Jaume de ca'n "Gafet" i En Toni "Pinco".

QUINES MERCADERIES DUA ES TREN?

Duia de tot, perquè llavors no hi havia camions. Duia abono i molts d'animals, sobretot de ploma, ous, vi, bous, cans, etc. El tren de la una era es que duia tot això.

EREN MOLT GROSSOS ELS VAGONS?

Els vagons eren tots fets de fusta i ferro. Eren d'uns 6 metros, tenien 6 departaments, hi cabien 4 ó 5 persones a cada departament. Una vintena de persones dins

**Guanyava 3'75 h
es dies de feina**

cada vagó. Casi totes les coses que duïen a Santa Eugènia les duïen amb el tren, hi havia una agència que se'n cuidava de dur tots els paquets.

QUAN VAREN LLEVAR ES TREN, QUÈ VAREU FER?

Jo me vaig jubilar als 55 anys. En aquell temps ja me varen donar 44.000 "duros", me varen donar feina a un altre lloc, però no hi vaig voler anar perquè estava molt enfora. vaig fer feina 39 anys en es tren.

TONI I PILAR.

SERVEIS DE "SA NOSTRA"

- Comptes corrents
- Llibretes d'estalvis
- Estalvi infantil
- Estalvi del pensionista
- Imposicions a termini fixat.
- Transferències
- Domiciliació de pagaments (contribucions i tributs)
- Pagament de nòmines
- Pagament de pensions
- Xecs gasolina auto-6.000
- Tot tipus de préstecs i entre ells:
- Préstecs de regulació especial
- Préstecs Pime subvencionats pel Govern Balear
- Crèdits agrícoles
- Crèdits compra
- Compra i venda de valors
- Assessorament en inversions
- Xecs de viatge
- Canvi de divisa
- Calxes de lloguer
- Targeta 6.000
- Auto-Calxa. (Aragó i Luca de Tena cantonada Aragó)
- Descompte de Lletres
- Lletres al cobrament.

TARGETA
"SA NOSTRA"

Deixi de banda l'horari d'oficina. Disposi dels seus doblers quan ho desitgi.

Gràcies a la Targeta "Sa Nostra," pot disposar, ingressar i estar al corrent de les seves operacions demanant el saldo de la seva llibreta o l'extracte del seu compte corrent.

CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"

restaurant • bar
Ses
Olleries

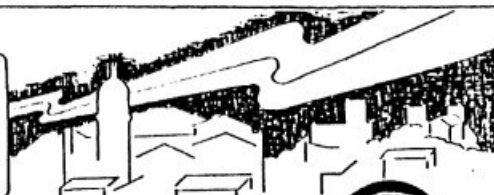
STA. EUGENIA

TEL: 620976
Ctra. Sineu km. 14,800

SANTA EUGÈNIA
Revista per a la Divulgació i la Cultura

EN MEMÒRIA DE SOR MIQUELA

Tot just acabat de imprimir aquest Nº 40 succeïx la mort de Sor Miquela dels Angels Burguera als seus 88 anys. Acceptau, lectors, aquest testimoni escrit com una mostra del testimoni de tot el poble, i modestament creim que, en nom de totes les entitats públiques i privades, organitzacions i associacions, com a testimoni de la condolència comú a tots als veïns del poble.

A la primera plana teniu un testimoni escrit just al moment de conèixer-se la nova; per la nostra part reproduïm a les planes interior l'entrevista, -la primera-, que publicà la nostra Revista SANTA EUGÈNIA al seu Nº 1, a l'octubre de 1.983. Conclouen aquest suplement unes gloses expressament fetes per aquesta ocasió i per aquest suplement.

Sor Miquela, vos que tantes de vegades omplireu les nostres planes amb les vostres cançons i gloses, acceptau aquest humil homenatge de bona voluntat que tots vos oferim.

La redacció

COM INFANT, VOS DIC ADÉU

Avui és un dia trist, molt trist; el cel enturbonat sembla com si estàs a punt de plorar, per haver vist sa vostra mort; els aucells, conscients, avisats pel vent, no canten. Llegesc sa poesia natalenca que escrigueren, i una frescor en recorr l'espinada.

Amb quina valentia i dignitat heu sabut morir; fins i tot, el darrer alè encara volieu fer un glosat per despedir-vos des poble, però no ho fereu, mos hagués fet plorar i això vos va aturar, només mos podieu donar alegries, i això hagués estat una gran pena.

Amb vos, a dins sa caixeta, he volgut estar dins s'escola des "Parvulito", allà on vos, armada de paciència i amor, mos ensenyaveu a ser grans; no mos pessigaveu, ni mos pegaveu, tenieu els millor dels remeis per fer-mos fer bonda; bastava una mirada vostra per tresmetre aquella pau interior que emanaveu per tot arreu; tots mos berellavem per estar aferrats an es vostro cordó, i sentir

aquella mà sempre tan teba que mos tocava es clotellet i mos deia: "deu de fer bonda, no faceu enfadar als vostres "papàs".

Supòs que totes les persones que vos han tractat i tenen cor, ploraran avui; ploram sa vostra perduda, però al mateix temps estam contents d'haver-vos coneguda i de saber que d'allà, del cel, un bocinet de sa vostra ànima estarà sempre amb tots noltros i això és sa millor immortalitat que poden tenir molts poc mortals. Jo, En "Juan Joselito" no tenc, em sab greu, cap altra manera de poder-vos dir "adéu"; m'agradaria. Fer-vos un bell glosat, però ni tan sols amb sa pena que tenc no em surt res; però sé que quan senti al meu clotell un alè d'aire teb, sereu vos des del cel que em direu: "Fes bonda, estima als teus "papàs"; no puc escriure més, ses llàgrimes m'ho tapen tot, adéu.

Adéu, Sor Miquela.

Joan J. Ramis "Velero"

SOR MIQUELA, SA MESTRA Y COMPANYERA DE "SA CUSTURA" PETITA

Es dia de S. Miquel a les 7'30h. des dematí, mos entrevistarem amb Sor Miquela, encara que fos s'hora des resos, mos digué que no li era problema, que resaria més tard; aixó ja mos mostrà, sense paraules, sa seva personalitat, sempre - disposta i a punt per qui la demana, és enèrgica, alegre, activa i oberta a tot lo que passa en el món.

Sor Miquela va neixer l'any - 1900 a Sineu, filla de pare - guardia civil, eren 9 germans. A 1917, entrà de novicia a Pina i professà com a religiosa Franciscana. Es primer poble - on va anar va ésser a Inca, - allà aprengué i va descobrir - sa seva vocació de mestra de - parvuls. Es segon lloc on sa - va traslladar i primer com a - fundadora, va ésser Mercadal. Després també fundà a Campde - vanol (Gerona) va ésser es - temps de sa Guerra Civil. El - tercer lloc on fundà va ésser a Templeque (Toledo) on hi va estar 14 anys.

Mos ha dit que per Nadal, rep felicitacions d'ex-alumnes de Templeque. Després tornà a Mallorca i va estar a Muro i a Sta. Eugènia, aquí ja fa 18 - anys.

- Qué feis per estar sempre - amb aquest bon humor i ale - gria?

- Ai: jo no ho sé, crec que - s'oració i sa tranquil·litat de - consciència, lo que és es ca - risma franciscà, aixó és lo - que ma dóna aquest bon humor - i alegria que ja predicava S. Francesc.

- Qué pensa de S'educació Mo - derna des parvuls?

- Jo sempre he utilitzar es - sistema modern. Es sistema an - tic ensenyava tot duna a llet - gir i escriure, es meu siste - ma ha estat fer cantar en ets - nins, jugar amb ells, ensen - yar-los poesia, aprendre ses - lletres jugant; sempre he fet - jo ses juguetes. Tenia damunt una taula, tant - s de caixonets com lletres hi ha - a s'abecedari. Llavors tenia -

uns tableros am síl·labes i - paraules, es nin ficava sa - lletra que senyalava es ta - blero i l'havia de cercar - dins ets caixonets. Es meu sistema ha estat sem - pre es mateix.

- Notau alguna diferencia a - s'hora de compara ets nins - d'ara amb sos des anys 50?

- No ho son iguals, ni prou - fer-hi! sa situació era molt - distinta, ets nins d'abans - per un caramelo deian sa lli - çó i ets d'ara el tiren. Per - una fava torrada feian qual - sevol cosa i ara van assa - ciats de tot, i això és conse - qüència des món que vivim ara.

ES MEU SISTEMA HA ESTAT ES - TIMULAR EN ES NIN".

Jo mai he castigat, i si ho - he fet, ha estat poc, sempre - he deixat que s'at.lot fes lo - que volgués, es meu sistema - ha estat estimular en es nin. No he forçat mai a cap at.lot - perquè fes una cosa, de vega - des deia a qualqu'un per sor - tir a sa pissarra i si ma - responia que no no l'obliga - va, sinò que ho deia a un al - tre i després li donava un ca - ramelo, en es nin que m'havia - dit que no, li tornava dir i - poques vegades tornava negor - ho, es nin quedava estimulat - per s'altre.

Avui en dia ets aducadors no - poren fer lo que vulguin, no - poren castigar ni obligar, és - un poc com si es nin comandàs - més i tampoc no ha d'ésser - això, ara bè se pot ensenyar - molt bé si hi ha coordinació - entre ets pares i ets mestres.

**TRES COSES SEMPRE A PUNT:
DISCIPLINA, CARINYO i ORDRE**

- Com és possible que pugue educar en es nins sense imposar-se?

- Jo sempre he ensenyat igual, sempre he fet lo mateix amb ets nins. Tres coses he tingut sempre a punt: disciplina, carinyo i ordre.

Sa disciplina consistia en que cada dematí quand ets nins arribaven a s'escola, sempre deixava que xerrassin una estona, era es temps que se canvia von'es "bavero", i després tocava tres vegades sa campaneta. Sa primera era perque se preparasen per seurer-se, sa segona per anar-sen en es seu lloc i sa tercera ja estaven tots ben asseguts.

Si a s'al.lot l'acustumes a una disciplina, no és cap problema pes mestre dur s'escolabé. Jo mai he pasat ànsia per si vengués qualqu a s'escola a veure'm.

Ara vos contaré una anécdota - que ma va passar a Templeque; en es poble hi havia problemes amb s'escola i jo no tenia titol. Un demati, Sor Maria Puigserver, que estava amb jo i era sa mestra de ses nines, m'avisà de que vendria un inspector, jo totduna vaig pensar que li podria agradar qualche alabança i vaig escriurer-li una poesia a sa pissarra i ets al.lots quan ell va entrar lalletgiren i va pareixer recitada. Aquell home quan va arribà i va sentir aquell saludo va quedar com a retgirat, hem demanà com sabia que ell vendria i jo li vaig respondre que m'ha vien dit que era pes poble i pensava que a lo millor passaria a fer-mos una visita. Mava preguntar com ho havia fet perque aquells nins haguesin après tan aviat sa poesia, li vaig respondre que estava apuntat a sa pissarra, i bono! va estar tan content que va quedar casi tot es dematí en noltros. Més tard hi havia una reunió a s'Ajuntament per discutir es problema de s'escola i S'Inspector va dir:

"Ya me gustaria a mí que las parvulistas de mi zona fuesen como la que tienen ustedes aquí". I sabeu perque li va agradar tant s'escola?. Perque ets nins estaven acostumats a

un ordre i una disciplina per lo que no va ésser cap problema es comportar-se bé, perque era lo que feien cada dia.

Es carinyo també és molt important.

Si a un infant li dones carinyo i amor, li fas fer qualsevol cosa.

- Com veis sa situació del món d'avui?

- Molt malament. Jo no sé si un temps passava, però avui en dia amb ses noticies, saps lo que passa per tot el món.

Aia ia poc que bombardeixaren aquell aviò i moriren tantes persones, aixó és un crim molt gros. No sé on arribaren, crec que harurà de venir un gran aconteixement com es "diluvi" de l'Antic Testament i tornar comen-sar de cero.

S'egoisme ha destruit s'amor i se pau del món.

Sa societat d'avui només té plaers i consumeix.

"S'HOMME HA TORNAT TANT POTENT COM UN DÉU, SA CONSIDERA UN DÉU I S'HA OBLIDAT DE DÉU".

S'home ha tornat tan potent com un Déu, sa considera un Déu i s'ha oblidat de Déu. Precisament és Ell el que ha creat el món i el mos donà perque l'explotassin. Aixó és lo que s'home ha fet, però no dona gracies a Déu i pens que no pot acatar bé.

- Perquè hi ha menca de religiositat avui?

- Ses ordres religioses i ets capellans han sofrit canvis s'han hagut d'adaptar a ses nóves formes de vida (canvi d'hàbit etc). També reben ses conseqüències del món d'avui.

Sa vida d'avui s'allunya de Déu, no hi ha moral de cap casta. Estan vusquent un món en crisis. Es temps de S. Francesc, també era un temps en crisis; ell lluità en contra des feudals me dels rics i fundà la seva ordre amb un estil auster i pobre; sempre predicava sa po

bressa i s'alegria.

"SEMPRE HE ESTAT MOLT FELIÇ DE SA MEVA VOCACIÓ RELIGIOSA I DE MESTRA".

- Quina cosa duis amb endarrerir de fer?

Sempre he estat molt feliç de sa meva vocació religiosa i de mestra, m'he sentida realitzada.

Vaig fer un vots i he procurat complir-los, He respectat els meus superiors. Ara vos contare que vaig escriure una poesia a la nova "Màdre" General i li deia que jo m'oferia a ella en tot - quan m'hagués de manester. A la vanguardia ja m'agrada estar-hi, però ja tinc 83 anys i es meu cos no maréspon com vuldria, però ma vaig oferir per estar sempre a la retaguardia. Ara fa poc ma convidaren per anar a Lourdes i m'hagués agradat.

- Estau contenta d'estar a Sta. Eugènia?

Santa Eugènia és un poble - que a mi sempre m'ha agradat perquè és un poblet tranquil faner, relligios i honrrat.

Margalida i Mª Antònia

* SOR MIQUELA *

- M'agrada molt glosar jo ho tenc per afició m'agrada posar-hi humor i així un se pot alegrar.
- Aquest pic m'ha tocat glosar fora alegria per fer sa despedida a sa monja que ens ha deixat.
- Dia dos des mes de febrer de s'any acabat d'entrar Sor Miquela ens va deixar a tots amb un bon endarrer.
- Es poble, l'anyorà també, sa seva alegria bon humor i simpatia que amb noltros va posar.
- Es jovenets i jovenetes que per mestre la tengueren i amb ella aprengueren es números i ses lletres.
- També es més grans l'anyorarem amb tristor mos ensenyà sa lliçó i a comportar com a germans.
- També es pares i padrias que son sa tercera edat i els se feia qualche glosat i li surtien ben fins.
- Ella amb so seu glosat a tots mos alabava i sempre procurava pensar en sa tercera edat.
- A festa no puria anar i es mensatge enviava i amb ella demanava salut pes poble taujà.
- Enguany per ses festes anyorarem ses seves gloses sempre eren molt bones, hermoses i ben fetes.
- Tot es poble està content d'ella i sa seva feina i sa seva millor eina era caritat i agraiment.
- Ella estava contenta d'estar en aquest poble amb gent de cor noble honrada i honesta.
- Ses despedides duen tristor son moments fora conhort quan arriba la mort de persones de gran valor.
- Santa Eugènia diu "adéu" a n'aquesta franciscana que ha estat com a germana que mos vengué de Sineu.

• 2-II-1989.- S.Crespí. •

Pesar en Santa Eugènia por el fallecimiento de Sor Miquela

AR

PALMA.- El fallecimiento de la monja franciscana Sor Miquela, ocurrido durante la madrugada de ayer, a provocado un sentimiento de enorme pesar en la localidad de Santa Eugènia, especialmente entre la población menor de cuarenta años, que es el segmento que mayor contacto tuvo con la monja durante su etapa en que estaba al frente del parvulario.

Sobre las 5,30 horas de la madrugada de ayer dejaba de existir Miquela Burguera Burguera, de casi 89 años de

edad, natural de Campos, pero con más de veinte años de estancia en Santa Eugènia. Su vida religiosa ha transcurrido durante muchos años en conventos de la península y en otras localidades de Mallorca. De hecho, el estallido de la guerra civil coincidió con su estancia en tierras peninsulares.

Prácticamente durante todo el tiempo de su estancia en Santa Eugènia era la maestra encargada del parvulario, con lo que la mayor parte de las personas que actualmente cuentan con menos de cuarenta años de edad han recibido la primera enseñanza de Sor Miquela. Este dato refleja el intenso dolor que aflige a la población de Santa Eugènia.

Sor Miquela era persona de carácter alegre y simpático. De acuerdo con las informaciones

proporcionadas por las mismas monjas franciscanas de la localidad, llevaba unos tres años que no podía realizar tareas útiles, ni tan siquiera abandonar temporalmente el convento.

Precisamente la misma religiosa publicó uno versos en la revista local *Santa Eugènia* en la que reconocía la inminencia de su muerte. Estos versos decían así: "Jo em pensava que aquest Nadal a l'altre món ja seria, / però Déu la vida m'ha allargat i a Nadal he arribat, / la festa que sempre m'ha dat més alegria."

Diario de Mallorca
(3-II-1.989)

DES-
CAN-
SAU

EN

PAU

PLAN DE DESCONGESTION

Y

PROTECCION HEPATICA

Tomar en ayunas al levantarse por las mañanas una o dos tazas de infusión de manzanilla, con un chorro de jugo de limón.

Comer solo fruta por la mañana, toda la que quiera, pero no mezclando más de dos tipos, por ejemplo: peras y manzanas, o manzanas y plátano, o naranjas y manzanas, etc.

1 hora antes de la comida y de la cena, tomar jugo vegetal (remolacha, lechuga, apio, etc.) y 20-30 minutos más tarde, el zumo de un limón junto con su cascara rallada y zanahoria rallada(cruda).

Comer abundantes ensaladas, especialmente de lechuga, espinacas crudas i acelgas crudas, rábanos, apio, tomates, etc., con cebolla cruda y ajo crudo picado con perejil.

Evitar las grasas, especialmente las grasa animales.

No beber alcohol en absoluto. Para las comidas, beber agua mineral o zumo de manzana o de uva.

No usar pimienta negra, ni vinagre, nuez moscada, mostaza, ni demás especias,

- aliñar las ensaladas con unas gotas de limón y aceite de girasol o de soja.

Comer arroz integral, y pan de centeno, o pan moreno.

Comer muchas verduras.

Tomar mucho yogurt natural (usar solamente miel para endulzar - no azucar). Usar leche descremada.

Evitar el café, la leche, el té, las bebidas gaseosas, y las colas.

Después de las comidas tomar infusiones de boldó, diente de león.

No comer nunca comida frita. Todo ha de ser hecho al vapor, al horno, hervido, o crudo.

Un día a la semana, no comer más que manzanas(todas las que quiera).

Evitar las emociones desagradables, como los disgustos, la ansiedad y la preocupación.

Practicar unas respiraciones muy profundas varias veces al día. Caminar al aire libre todo lo que pueda.

Val.

FORN CA'N QÜEC

ESPECIALITAT:
ENSAÏMADES I PASTISSOS

Telèfon: 14 02 14

C/ José Antonio, nº 7
SANTA EUGÈNIA

ENTREVISTA "JOVE"

A M B

RAFEL CRESPI POL, A) QUISSA

UNA VEGADA MES TORNAM AMB S'ENTREVISTA JOVE, AQUESTA VEGADA L'HEM FETA A RAFEL CRESPI POL. UN JOVE DE 22 ANYS QUE ESTA A PUNT D'ACABAR SA CARRERA DE QUIMIQUES. LI AGRAM LA SEVA COL.LABORACIO A LA VEGADA QUE ESPERAM QUE VOS AGRADI.

QUE TAL SES FESTES DE SANT ANTONI D'ENGUANY?

Ses festes d'enguany de Sant Antoni no m'agraden, amb es sentit de fer es foguerons es dilluns i ses carroces haver d'esperar a diumenge. Crec que Santa Eugènia en lloc d'haver collit Sant Antoni com a festa, hauriem d'haver collit Sant Sebastià com han fet molt altres pobles. Així hi podria haver molta més gent ja que a Palma també és festa i molta gent fa feina a Palma.

I ES FOGUERONS?

Es foguerons no es que no estigui bé així com ho fan, però estava molt millor quant els feien tots junts al pati de les escoles. Això d'es concurs de foguerons està bé (enguany no sé si en feien però crec que sí...) però estaria millor si es bars montassin els foguerons al pati de les escoles i tots fer sa bulla junts.

ES MES COM UN NEGOCI PELS BARS, QUE NO UNA FESTA?

No sé que dir, no ho sé. Jo només dic que m'agradava més com ho feien abans i punt. Si es un negoci o no, ja no m'hi fic. Si dugués un bar t'ho diria però com que no duc cap negoci...no ho sé.

ESTUDIES,NO?

Sí, de fa molts d'anys ja. Ara estic fent es darrer any de sa carrera de químiques. Aquest es s'any més fort ja que a més de pràctiques d'escola, també en faig per una empresa.

QUINES SORTIDES POTS TENIR EN ACA-BAR?

Ses sortides aquí a Mallorca... Encara es d'es llocs on hi podria haver més sortides sempre i quant ens donassin ses competències quant a Educació. Si fos així sa carrera de químiques i moltes altres carreres ens aniria molt bé. Perque contratarien molt més professors mallorquins; ja que si comparam es numero de professors mallorquins i ses places que hi ha, n'hi ha de sobra.

Sa meva gran il.lusió era fer matemàtiques a Barcelona.

I A MES D'ES PROFESSORAT?

A més d'aqueixa sortida se pot intentar quedar-se a sa universitat, si dus unes notes més o manco bones, intentant fer una tesina per convertir-te en doctor. Durant es temps que fas sa tesina tens una beca per un màxim de quatre anys; en els quals has de fer un treball de investigació sobre alguna cosa que no s'hagi fet encara. També es pot intentar conseguir un contracte d'una empresa per sis mesos (que ara en s'estiu en donen molts) o bé a sa mateixa facultad els estius.

Una possibilitat molt més remota (ja que es necssiten molts de duros) seria montar un laboratori: ara amb s'entrada a Europa al 92 s'hauran de fer molts de controls de qualitat dels aliments. Però a part d'esser molt arriscat i car, ha de passar molt de temps per començar a treure beneficis.

COM VA ESSER AIXO DE COMENÇAR AQUESTA CARRERA?

Jo vaig començar aquesta carrera per pena, perquè jo no volia fer això. A mi me va saber molt de greu no poder anar a fer matemàtiques a Barcelona, que era la meua il·lusió. Vaig pensar que si no m'en podia anar feria alguna cosa que tengués sortida a Mallorca i me vaig apuntar a Turisme; però també al mateix temps me vaig apuntar a la facultat de ciències i vaig començar Químiques. De fet no m'agradava massa però amb els anys m'ha arribat a agradar.

ETS UNA "LLUMBRERA"?

No, que va, es batxillerat de s'universitat se diferencia molt. A s'universitat després de la selecció que fan a primer i segon, tots els que queden són més o manco iguals (un serà millor a teoria i un altre ho serà per les pràctiques però no hi ha molt), les llumbreres no existeixen allí.

Els foguerons m'agradaven més quant els feien tots junts al pati de les escoles.

QUE HI TROBES A SES DARRERES ELECCIONS TAUJANES?

Varen ésser una sorpresa per mí, perquè personalment esperava que no hi hagués cap majoria; que haguessin tret tres tres i un. Així se podien arribar a més acords i se podria fer més feina en comú. M'agradaria que les pròximes no sortís cap partit majoritari.

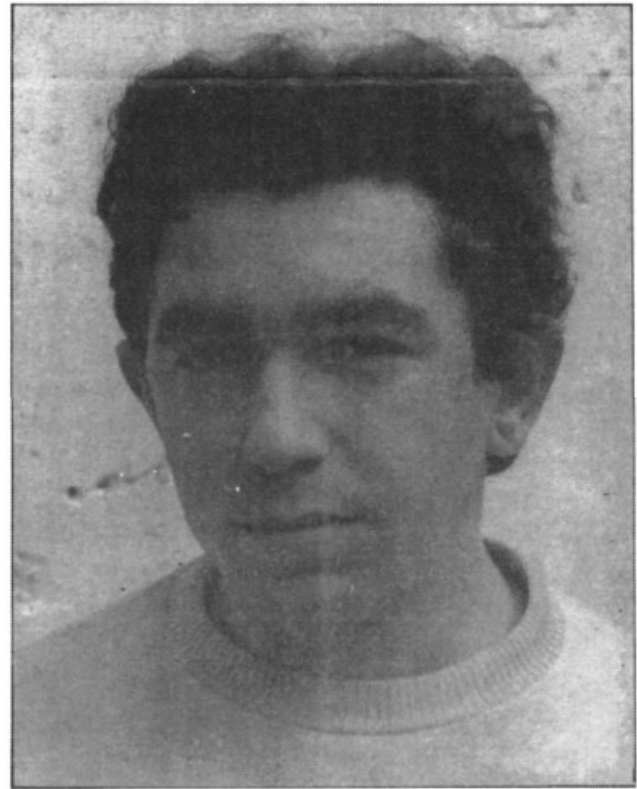
QUE'N PENSES DE SA SUPOSADA RENOVACIÓ D'ES PERSONAL POLITIC?

Ho trobo una cosa molt acertada, de fet ja en tots els partits polítics nacionals la gent jove ja comença a manejar els fets de les directives.

QUE TROBES A SAREVISTA?

Sí que trobo que està molt ben feta i ben acabada i també crec (com va sortir fa uns números per la mateixa revista) que hi falten més opinions, la gent està empegueida, només per pel fet de no donar el seu nom a la gent a callar.

Com a tothom m'agraden més unes pàgines que d'altres, però en general m'agrada molt.

Quant acabi la carrera tornaré jugar a futbol.

QUE ENS CONTES DE QUANT JUGAVES A FUTBOL?

De fet la carrera va ésser la cosa per la qual ho vaig deixar, però el futbol era i és la meua major afició. Som aficionat a tots els esports en general, però sobretot m'agrada el futbol. Esper que tot d'unes que pugui hi tornaré, al manco als entrenos i després si puc tornaré a jugar, però necessitaré un any bonic per posar-me en forma una altra vegada.

Així com els esports són la meua afició també ho són el cine i la música. M'agraden les pel·lícules bones i tenc més predilecció per la música més suau i més romàntica.

TENS GANES D'ANAR A FER SA MILI?

No me'n fa cap ni una anar-hi. No és que me faci por anar a fer la mili en sí; lo que fa por és que t'enduïni a fora de Mallorca i perquè signifiqui perdre tot un any en el que podria preparar oposicions.

JAUME i XAVIER

MINI-ENTREVISTA

NOM I EDAT

Miquel Bibiloni Oliver "u" Prim

CURS

7è E.G.B.

QUE T'AGRADA MANCO DEL POBLE?

Els noms dels carrers

QUE MANCA A SANTA EUGÈNIA

Un Cinema

QUIN ESPORT T'AGRADA MÉS?

Sa Casa

QUIN CANTANT T'AGRADA MÉS?

Los rebeldes

QUE T'AGRADARIA ESTUDIAR?

Informàtica

QUIN COTXE T'AGRADA MÉS?

Es "Ferrari Testarossa"

QUE OPINES DE SA DROGA?

Es principal problema de sa juventut.

TE CONSIDERES LLEST?

Depen de lo que faci.

QUE OPINES DE SA JUVENTUT EN GENERAL?

Que és divertida.

A ON T'AGRADARIA VIURE, A PALMA O AQUI?

Aquí; mai a Palma.

T'AGRADA ES CINEMA?

Sí.

QUE T'AGRADA MÉS NADAL O PASCO?

Nadal

QUE T'AGRADEN MÉS SES MOTOS O ES COTXES?

Es Cotxes.

Mini-Entrevistadors:

José Miguel i
Tomeu Parets

ASSOCIACIÓ DE VEINATS

DE

SANTA EUGÈNIA

"ALJUB"

HI HA UN SERVEI DE RECOLLIDA DE TOT ALLÒ QUE NO SON FEMS PROPIAMENT DITS, PERO QUE ES DESITJABLE DESFER-SE'N: UNA CADIRA ESPANYADA, UNA ESTUFA, UNA GELERA, UN MATA-LAS,...

AQUEST SERVEI, AIXÍ COM EL DE RECOLLIDA DE FEMS, HO PAGAM TOTS ELS VEINATS; NO NOMES DE SANTA EUGÈNIA, SINO TAMBÉ D'ALTRES 13 POBLES DE LA MANCOMUNITAT DEL PLA.

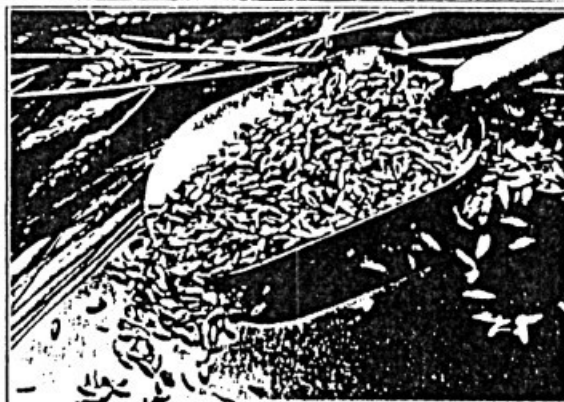
LA COMPANYIA "ENGINYERIA URBANA S.A." SE'N FA CARREG DEL SERVEI, I ENS PODEM POSAR ENS CONTACTE TOCANT AL TELÈFON 51.67.27.

IMPORTANT:

LA DARRERA SETMANA DE CADA MES.

(DE DILLUNS A DIVENDRES)

ESTIMAT POBLE!
ET VULL NET

Agricultor,
cultive sus proyectos y sus
ahorros en el
Banco de Bilbao

BANCO DE BILBAO

SANTA EUGÈNIA

Revista per a la Divulgació i la Cultura

FREDERIC CHOPIN

3) DE L'ESTADA A MALLORCA FINS A LA SEVA MORT

A mitjans de l'any 1838, Aurore Dupin, Baronesa Dudevant, coneguda en el món de les lletres amb el pseudònim de George Sand, arribà a Mallorca, acompanyada per dos fills seus, Maurice i Solange, i de Frédéric Chopin.

No fou per casualitat aquesta visita a la nostra illa. Maurice, fill de George Sand, sofria atacs de reumatisme i el seu metge li aconsellà que passàs l'hivern a un lloc càlid.

Feren la travessia Port Vendres, Barcelona en el "Phénicien" després de passar un parell de dies a Barcelona s'embarcaren en "El Mallorquí"; arribaren a Palma el 8 de Novembre de 1838. Els il·lustres viatgers no trobaren fàcilment allotjament; només pogueren obtenir dues petites habitacions a una fonda situada davant l'Hort del Rei. La permanència en aquella fonda se'ls feia insuportable i decidiren conviar d'allotjament.

Les proposaren una casa de camp, acceptaren l'oferta i es traslladaren a "So'n Vent", possessió d'Establiments. Durant les tres primeres setmanes disfrutaren d'una temperatura ideal que es mantengué fins els primers dies de desembre, però, de sobte després d'unes nits estrellades varen començar les pluges.

En aquella casa esgavallada de "Son Vent" les parets eren tan primes que la calç de les parets dels dormitoris s'inflava com una esponja; Debades els seus desgraciats habitants intentaren encalentar aquelles habitacions amb brassers, l'olor asfixiant dels quals redoblava la tos de Chopin; les seves dolències anaven en augment amb la persistència del mal temps.

Des de que es manifestà l'enfermetat de l'artista "ens convertirem -escriu George Sand- en objecte d'horror i espant de la població. Ens declararen atacs de tisis pulmonar, lo qual equival a la peste segons els prejudicis que, respecte al contagi, té la medicina espanyola".

Abandonaren "So'n Vent" després d'haver estat amenaçats per por al contagi que arribava a tenir proporcions fantàstiques.

La hospitalitat de Monsieur Fleury, cònsul de França a Palma fou providencial pels estrangers que, refugiats a la seva casa, trobaren un ambient confortable que les feia oblidar les passades calamitats.

El 15 de Desembre de 1838 Chopin i George Sand passaren a instal·lar-se a la Cartoixa, oferia aquesta un caràcter molt diferent del que avui presenta.

En aquell temps es pujava a Valldemosa per un estret camí empedrat que les pluges convertien sovint en torrent.

La Cartoixa presentava un ampli conjunt de construccions edificades en diferents èpoques; tres torres de defensa, limitaven el recinte de l'antic convent, devora el qual s'havien construït les espacioses cel·les del monestir nou. Davant la seva entrada s'obria una placeta. Bordesant l'església gòtica s'arribava al cementiri monacal. Després de la revolució de 1835 un caràcter de desolació y de temor envoltava la Cartoixa. La plàcida vida monacal havia estat truncada per l'expulsió dels monjos. Després el govern llogà les dependències. Chopin i George Sand

s'instal·laren a una cel·la del corredor nou, les tres habitacions que integraren la cel·la eren espaioses, amb voltes i ventilades amb roseons, però pobrement amoblades. Completava el mobiliari un piano mallorquí que servia a Chopin durant la major part de la seva estància a la Cartoixa, fins a l'arribada, poc temps abans de la seva partida, del Piano Pleyel que havia encarragat a París.

Reclut sovint per les pluges i la manca de salut a la cel·la inhospitalària i freda, desprovista de comoditats, passaven avurrides les hores per a Chopin que es sentia allunyat del món. L'única excursió que va fer va ser pujar a l'ermita de la Trinitat.

Durant la seva estància a Mallorca i particularment a la Cartoixa, Chopin escrigué la majoria dels *Preludis* y retocà els que ja duia començats. Modificà la segona *Balada* en fa Major, op.38, escrigué la *Polonesa* en do menor... George Sand escriu "Els *Preludis* són obres mestres, alguns ofereixen al pensament visions de monjos difunts, i la audició de cants funeraris; altres són melancòlics i suaus, concebuts en hores de sol i salut, escoltant les rialles infantils sota la finesstra..."

"Amb el sentiment exasperat dels detalls -escriu George Sand- l'horror a la misèria i les necessitats d'una vida refinada, Chopin, naturalment, detestà Mallorca als pocs dies de sentir-se malalt..."

Chopin no pareixia estar en condicions d'aguantar una permanència més llarga a Mallorca. Ni la tardana arribada del piano Pleyel, ni els primers dies primaverals, pogueren modificar el seu estat d'ànim.

Es decidiren a partir. Baixaren de la muntanya l'11 de febre. A Palma, la vigília de la seva partida Chopin sofreix una nova hemoptisis amb abundants vòmits de sang. Arribaren a Barcelona el 14 de febrer de 1839.

Decidiren viure a Nohant, possessió de George Sand.

Poc a poc Chopin anava recuperant forces. Però l'any 1845 es trancà la tranquil·litat, la causa foren els fills de George Sand, els problemes familiars en principi sense importància foren el principi de la fi de les relacions entre Chopin i George Sand.

Va ser un cop molt dur per Chopin; la seva enfermetat empitjorava i per si això fos poc començava a rondar-lo la pobresa.

Chopin emigrà a Anglaterra però es trobava en una pobresa tan extrema que havia de dormir de dia per guardar energies i poder donar concerts els vespres. Es una alumna seva, Joan Sterling, la que li donarà una mà en un parell d'ocasions. Aviat abandonà Anglaterra per instal·lar-se definitivament a París.

El seu darrer concert tingué lloc el 16 de febrer de 1848 a la sala Pleyel. Fou un acte excepcional.

Chopin mor el 17 d'octubre de 1848 rodetjat dels seus millors amics i acompanyat per l'obra de Mozart.

Ma Magdalena Perelló

LA CRISI DE FE

EN L'ADOLESCÈNCIA

(1ª part)

LA FE, QUE DE PER SI ES UN TEMA RELIGIÓS, AQUÍ ESTA TRACTAT BAIX DEL PUNT DE VISTA PEDAGÒGIC. A AQUEST TREBALL ES PARLA DE LA FE CRISTIANA, PERO PODRIA EL CAS APLICAR-SE A TOTA CASTA DE RELIGIONS; LA PEDAGOGIA NO POT OBLIDAR QUE ELS PROBLEMES RELIGIOSOS DE L'ADOLESCENT SON DE MOLT DE PÈS, I DEIXAR-LOS AL MARGE SERIA TENIR UN CONCEPTE PARCIAL DE LA COMPLEXITAT DE LA PERSONA HUMANA. EN AQUESTA PRIMERA PART ES SENYALEN ALGUNES ACTITUTS DE L'EDUCADOR, I A LA CONTINUACIÓ AL PRÒXIM NÚMERO FAREM LA SEGONA PART I TRACTAREM DELS PROBLEMES ESPECÍFICS DE LES CRISIS DE FE EN L'ADOLESCÈNCIA.

TASCA A REALITZAR PER PARES I EDUCADORS

Davant les crisis de fe dels adolescents, els pares i educadors no han de prendre una actitud negativa de fugir de la qüestió o de fer-los sermons continuament. Així les seves recomanacions i cridades d'atenció no tendran cap efecte positiu, sino que augmentaran, sense pretenir-ho, les distàncies psicològiques entre uns i altres. Els adolescents necessiten una atmòsfera de acollida i d'exigència on sia possible superar la fragmentació existencial en que es troben, i conseguir la unitat interior religiosa per medi d'un encontre vital amb persones i comunitats de forta identitat cristiana, respectuoses amb els adolescents i capaces de conduir al jove a l'experiència personal i comunitària del Déu, anunciat per Jesús el Senyor. Des d'aquest punt de vista la paraula clau es diu orientar:

1.- ORIENTAR L'APERTURA AL MON DEL ADOLESCENT SEGONS L'EXPERIÈNCIA CRISTIANA: Significa oferir una autèntica mística de la creació (a la que el jove és tan sensible) amb la consciència crítica del que significa la presència del mal en la història humana, subreixant la responsabilitat del home en les situacions de dolor, marginació i mort, sense amagar la part obscura del misteri, que jamai en la nostra

vida podrà esser disolt. La fe cristiana té les claus decisives del món i de l'existència, però això no suposa la negació de certs interrogants pels quals el creient no té encara una resposta definitiva. Es necessari propiciar en l'adolescent l'experiència de que la fe és consol, però no una fuga de la realitat, de que la fe és resposta, que no esgota en la nostra història totes les preguntes, de que la fe és llum, però que no dissipa totes les nostres obscuritats, de que la fe es força, però que exigeix la nostra col·laboració i esforç. La fe cristiana és entrega personal, decidida i confiada al Misteri misericordiós del Déu que potencia des de les seves arrels al ser humà.

2.- ORIENTAR LA SEVA ANSIA DE LLIBERTAT DE CAP AL COMPROMIS CONCRET: Significa fer patent que l'opció cristiana solament és possible en una autèntica llibertat, i que aquesta llibertat adquireix sentit i profunditat quan es compromet en la vida diària amb la denúncia crítica

**L'ADOLESCENT PATEIX UNA
AGUDA FRAGMENTACIÓ
INTERIOR, SENSE UNA COLUMNA
VERTEBRAL QUE SOSTENGUI
LA SEVA PERSONA**

L'ADOLESCENT REFUA EL MISTERI COM UNA OFENSA A LA SEVA CAPACITAT RACIONAL O COM UNA COARTADA PER NO RESPONDRE ALS SEUS INTERROGANTS.

de tot allò que oprimeix o mutila al ser humà. Hi ha que insistir en la dimensió lliberadora de la fe cristiana i en el seu poder de transformació personal i social. Per tant, la fe exigeix solidaritat amb tots aquells que sofreixen i esperen, amb tots els qui cerquen i lluiten per un món nou. Però convé recordar-li a l'adolescent que el compromís real i concret suposa en ell, com a creient, una autèntica conversió a Déu, que tregui a la llum i purifiqui les seves incoherències, els seus capritxos, el seu egoïsme.

3.- ORIENTAR LA SEVA GRAN SENSIBILITAT SENSE SENTIMENTALISMES BUITS, CAP A L'ENCONTRE AMB DEU: Significa conduir la capacitat mística de l'adolescent cap a l'experiència personal amb Déu, sense diluir-se en un panteisme de tipus naturalista. Per això hi ha que ajudar a l'atlot, de forma pedagògica, a purificar la seva imatge de Déu d'aspectes màgics i animistes, poten-

LA FE ÉS LLUM, PERO NO DISSIPA TOTES LES NOSTRES OSCURITATS

ciant la figura evangèlica de Déu com a Pare, ple de misericòrdia i també d'exigència alliberadora. I en aquest marc serà possible proposar-li l'oració com a punt culminant de la fe: com a entrega confiada i com a escolta atenta, com a silenci dens que il·lumina el nostre interior, com a resposta a les nostres inquietuts, com a força del nostre compromís en favor de l'home.

4.- ORIENTAR ELS SEUS DESITJOS D'ENCONTRE I AMISTAT, CAP A L'EXPERIÈNCIA DE JESUCRIST EN LA COMUNITAT DE L'ESGLÉSIA: L'adolescent viu amb intensitat la relació amb el grup d'amics com a punt de referència i àmbit d'acollida i amistat. Hi hauria de subretxar-li en la presentació de l'Església l'aspecte comunitari i fer-li veure que en si d'aquesta Església és on és possible aquest encontre misteriós, però real amb Jesucrist com a Senyor de les seves vides, però també com autèntic amic i company en tota classe de circumstàncies. Se li ha d'ajudar a no identificar simplement a l'església amb la jerarquia i a descobrir que aquesta té una missió inel·ludible al servei de la fe, com a instància d'unitat i com a salvaguarda de la plenitud de la fe.

CONCLUSIÓ:

La crisi de la fe de l'adolescència té lloc dins la crisi psicològica, pròpia d'aquesta etapa evolutiva. Hi ha que considerar-la com el pas normal de la religiositat afectiva infantil a la decisió personal per la fe. Això suposa, abans de tot, una purificació de la imatge de Déu i l'assimilació madura dels valors fonamentals de la fe. Perquè aquesta crisi tenguí èxit, l'adolescent ha de ser acompanyat i guiat amb molt de respecte i amb una acollida incondicional per creients convençuts i coherents que accepten la seva pròpia originalitat i que les facin experimentar, al mateix temps, el que significa una autèntica experiència de Jesucrist, com a font de llibertat, d'amor i de compromís en la vida diària.

Antonio Jiménez Ortiz
Adaptació de Nadal Trías Orell

75 preguntes a...

Fent proves amb la nostra antena parabòlica (una tapadora de greixonera d'alumini) es va filtrar una interferència de 75 dimensions, que resultar esser una forma d'entrevista entre habitants del poble. Pareix que es tracta dels periodistes de la BCB de Taiwan Vicens Topa i Guillem Fariner, nortamericans destacats a... Vat-ací les preguntes que feien a ...

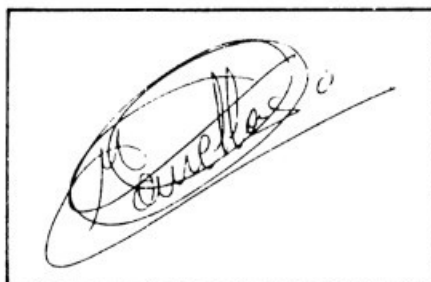
- 1.- NOM?
Macià Canyelles Martorell.
- 2.- DATA?
Tres de febrer de 1966.
- 3.- ZODIAC?
Aquari.
- 4.- CREUS AMB ELS OVNIS?
No, no hi crec.
- 5.- DUS CAPELL A L'ESTIU?
Corra amb visera.
- 6.- QUE ES EL QUE MES T'AGRADA?
Beure cervesa.
- 7.- HAS CAIGUT MAI AMB BICICLETA?
Molts de pics.
- 8.- QUE TE VA COSTAR EL MOTORET?
Tres anys de feina, perquè els jornals se pagaven barato.
- 9.- S'ANIMAL QUE MES T'AGRADA?
El cavall, per la seva intel·ligència.
- 10.- QUE ES EL QUE MES T'AGRADARIA FER?
Volat en "globo".
- 11.- QUAN ESTUDIAVES, QUINA ERA L'ASIGNATURA QUE T'AGRADAVA MÉS?
La gimnàstica i en feia poca.
- 12.- QUINA ES LA MÚSICA QUE T'AGRADA MÉS?
Som heavy.
- 13.- QUE T'AGRADEN MÉS ROSSES O MORENES?
De tota classe.
- 14.- DE QUE BEUS ELS REBENTATS?
De conyac.
- 15.- QUE T'AGRADA MÉS RIURE O FER RIURE?
Ses dues coses.
- 16.- HAS DE FER CARROSSA?
No.
- 17.- I L'ANY QUE VE?
Està per veure.
- 18.- QUIN MENJAR T'AGRADA MÉS?
Iot, menys canelons.
- 19.- PE'L QUE HAS VIST FINS ARA TE PAREIX QUE EL FUTUR SERA MILLOR?
Fins ara he viscut molt bé.
- 20.- QUE T'AGRADARIA LLEGIR O ESCRIBIR?
Llegir tebeos.
- 21.- ESPARDENYES O SABATES?
Sandàlies en s'estiu.
- 22.- QUE T'AGRADARIA ESSER SUPERMAN O BATMAN?
Cap del dos.
- 23.- QUIN ESPORT T'AGRADA MENYS?
El boxeo.
- 24.- QUIN INSTRUMENT SAPS TOCAR?
L'harmònica.

- 25.- HAS PENSAT MAI EN FER-TE CAPELLA?
Molts de pics.
- 26.- QUE VOLS BEURE?
Un "cuba libre".
- 27.- UN PERSONATGE HISTORIC?
Han passat a l'història.
- 28.- A ON T'AGRADARIA VIATJAR?
A Tahití.
- 29.- EL DARRER LLIBRE QUE HAS LLEGIT?
Va esser a l'escola, N.P.L.
- 30.- PARTIT POLITIC?
Em fa oi la política.
- 31.- QUE TE VAREN DUR ELS REIS?
Carbó.
- 32.- A ON ESTAS MÉS A GUST?
Depen del moment i de la manera.
- 33.- CERVESA O VI?
A un bon dinar o sopar vi.
- 34.- NEGRE O ROSAT?
Indiferent.
- 35.- POAL DE FEMS O CUBO DE BASURA?
Senalla de fems.
- 36.- LA FEINA QUE T'AGRADA MÉS?
Detest tota casta de feina.
- 37.- LA DARRERA QUE HAS FETA?
Posar una tirada de bloquets.
- 38.- QUAN TE FARAS EL CARNET DE COTXE?
Quan més prest millor.
- 39.- VAIXELL O AVIÓ?
No hi he anat mai.
- 40.- RUSSOS O AMERICANS?
Russos.
- 41.- QUIN MAL NOM T'AGRADARIA TENIR?
Tant m'és Coves com Pinco.
- 42.- QUI T'AGRADARIA ESSER?
Estic bé així.
- 43.- A QUI T'AGRADARIA BESAR?
Lola Flores.
- 44.- QUE FARIES AL POBLE?
Llevar l'enveja.
- 45.- TENS RES POSTIS?
No, dos caixals empastats.
- 46.- A ON FARIES UNA PLAÇA?
No ho sé, però la faria.
- 47.- QUE OPINES DEL SIDA?
"Si das S.I.D.A. y si no se oxida".
- 48.- QUIN ES EL TEU MAL VICI?
Vejar molt i la fresca.
- 49.- CINE O T.V.?
T.V.
- 50.- SANT ANTONI O EL DIMONI?
Sant Antoni.

- 51.- QUIN DIA FARIES FESTA NACIONAL?
El de les verges.

- 52.- EL DARRER DIA QUE TE VARES FER LES DENTS NETES?
No me'n record, no tenc temps.

- 53.- PUJAR O BAIXAR SES ESCALES?
Que me pugui.

- 54.- ESTIU O HIVERN?
Estiu o hivern.

- 55.- SA PILLERIA O SA PUTERIA?
A jo no m'has de fer aquesta pregunta.

- 56.- CARRER DE'S MOLL O GRAL. MOLA?
Carrer de's Moll.

57.- CARRER MAJOR O GRAL. FRANCO?
Carrer Major.

58.- I PER QUE?
Per que sempre ens hem de posar "firms".

59.- TORNARIES POSAR EL TREN A S'ESTACIO?
Si se pogués sí.

60.- I A ON ANIRIES?
A berenar els dimecres a Sineu.

61.- PORCELLA O CABRIT?
M'és igual no som triat.

62.- QUE PASSA A LIBIA?
Guerres.

63.- TORNARIES FER SA MILI?
A no esser els dissabtes i diumenges, sí.

64.- QUI ES EL NOU PRESIDENT DELS E.E.U.U.?
Georges Bush.

65.- I EL DEL NEPAL?
Saramgara Magu.

66.- QUE OPINES DELS NÈGRES?
Són com els altres.

67.- LLEGEIXES EL DIARI?
De tots els esports.

68.- QUIN RECORD TENS DE PETIT?
Quan jugava a futbol al pati.

69.- PEGUERIES A UN ARBITRE?
Segons quan sí.

70.- SEXE, DROGA O ROCK AND ROLL?
Sexe femení, que consti que no som de l'altre acera.

71.- M'HI HAS DIT MOLTES MENTIDES?
Crec que no, a no esser la 65.

72.- QUINA PREGUNTA T'AGRADARIA QUE TE FESSIM QUE NO T'HEM FET?
Vols que anem a sopar?

74.- QUE TE PAREIX AQUESTA ENTREVISTA?
S'ha de seguir fent.

75.- QUINS TRES DESITJOS DEMANARIES A N'ALAI?
-Que l'operació de Mon Pare vagi bé.

-Salut.
-El tercer el guardaria per quan el ves de menester.

Vicent Hugué
Lapa
and.
"Fariner" William
Bertrandy

- 46... 11... 12...
- Telèfon de l'Esperança, bon dia, digau...

- ... No sé què em passa... Tenia aquest número de telèfon i he cridat...

- Precisament estam aquí perquè mos pugui cridar...

- Es que la vida, el món, és una mentida... Sembla que tothom és molt feliç... ¿vostè creu que realment és així?...

Aquest podria esser el començament d'una dels milers de cridades que durant l'any es fan al Telèfon de l'Esperança de Palma, Saragossa, València, Madrid, Màlaga, Badajoz, Oviedo, Múrcia, Sevilla...

Dues circumstàncies donen raó d'esser a aquest servici encara nou entre nosaltres, però amb llarga tradició ja en altres indrets europeus, americans i peninsulars: Per un costat el telèfon s'ha posat a l'abast d'un gran nombre de famílies, per l'altre vivim enrevoltats de més renou que mai però molt poques vegades ens sentim realment escoltats i compresos.

Efectivament "escoltar" és la paraula-clau del Telèfon de l'Esperança. Tots ens consideram bons escoltadors, fins i tot sovint pecam de curiosos de les intimitats dels altres, però també coneixem per experiència pròpia lo difícil que resulta trobar qualcú amb temps, ganes i molta per descarregar-hi el nostre feix de dubtes, emocions, angoi-

xes, soledats, frustracions, i no en parlem si el que necessitam és que ens encoratgin i ajudin a iniciar un procés.

Aquest és l'envit que s'ha plantejat el Telèfon: Estar sempre a punt per a acollir qualsevol persona que estroba en un moment de soledat, angoixa, desànim, crisi... i no té ningú amb qui compartir-ho en aquell moment. A qualsevol hora del dia o de la nit, tots els dies de l'any, en el 46 11 12 hi ha una persona preparada degudament que, de forma anònima i gratuïta, sense limitació de temps, escoltarà i ajudarà sense sentimentalisme el qui crida.

Endemés, si el que crida ho necessita i ho accepta, el Telèfon de l'Esperança ofereix un equip de psicòlegs, psiquiatres, advocats, orientadors familiars, assistents socials, que, també de forma anònima i gratuïta orienten en les seves matèries respectives.

Prest farà tres anys que funciona a Palma el Telèfon de l'Esperança. Crisis familiars i matrimonials, inadaptacions, soledats i depressions, toxicomanies, problemes psico-sexuals, consultes jurídiques, sida, suïcidis, maltractes, etc. han arribat a l'equip de 25 voluntaris i 15 professionals col·laboradors que dediquen un bon grapat d'hores cada setmana a aquest servei després d'haver passat per tres cursets de psicologia i mantenir quinzenalment sessions de formació permanent.

Gabriel Pérez

ERMITA DE SANT SALVADOR (Felanitx)

El puig de Sant Salvador està situat a la part Est de Felanitx i a uns 7 Km. d'aquest poble. La seva altura és de 509 metres per damunt del nivell de la mar.

La carretera en algun troç és la mateixa que de a Porto Colom i desviant-se a la dreta es puja per un altre serpentejant entre els boscos de variada vegetació.

Durant el període de la denominació agarena aquest puig era conegut amb el nom de El Salvador.

En els primers deu anys dels S.XIV ja hi habitaven per aquest voltant ermitans, d'un d'ells es sap el nom, Romeu de Burguera. Cap altre dada ens ha arribat d'aquest anacoretas. La cova que hi ha devora el camí, un poc més amunt de la capelleta, la toponímia la senyalada amb el nom de "Sa Cova de S'ermità". Sense cap dubte seria el refugi de qualche un d'aquests ermitans.

Arribat l'any 1348, els jurats en unió de l'alcaide del castell de Santuari varen proposar al rei D. Pere IV d'Aragó que els permetés construir al cim de la muntanya de Sant Salvador un oratori per poder-hi resar.

El rei no solament va accedir si no que donà un artístic retaule per presidir la capella. Aquesta joia de l'art gòtic anomenada "Passio Imaginis" és de pedra arenisca i del seu autor no se'n sap res.

Essent la resposta del rei afirmativa els peticionaris varen començar de seguida les obres, i als set mesos estava acabada la primitiva ermita i una cisterna.

El 27 de Març de 1349 es sol·licitava l'autorització del Bisbe per poder encarregar aquest edifici a un santer anomenat Pere Bosch.

La concessió reial demanava a canvi que a totes les misses que es celebrassin en aquest santuari es devia resar per l'ànima del monarca i dels seus successors. En la sacristia actual encara es pot veure una còpia d'aquesta obligació.

A causa del S.XV, conta la tradició, que un pastor, el nom del qual s'ignora, guardava la guarda pel puig en una estrellada nit d'estiu, de sobte, va veure una

gran llum que baixant del cel es posava en un cert lloc de la terra, no enfora del lloc on ell estava, torbant en gran manera la seva pau. Vencent la seva por e impulsat per qualche cosa misteriosa, va arribar fins el punt en el qual la llum brotava de la terra fent que aquell lloc resplendís amb el fulgor del migdia.

Resultà ser una gruta situada a la falda del puig. Quan va intentar explorar-la es va trobar amb una imatge de la Santíssima Verge d'uns 50 cm d'altura, ennegrida per la humitat.

Aquesta figura feta de pedra arenisca havia estat amagada en l'època de la persecució durant la dominació àrab per mans cristianes per evitar la seva profanació. En el lloc de la troballa hi ha una esbelta capella d'estil romànic situada a la vorera del camí a uns 2 Km. del Santuari. La sagrada figura després de diversos trasllats va ser colocada a l'Oratori de la cim.

Quan es va construir el segon temple en 1595 va ser col·locada a una altar lateral i segons pareix ja era molta la devoció que se li tenia, doncs segons un document datat l'any 1486 ja tenia gran quantitat de joies i una rica corona de plata, tot això obsequi dels seus devots.

A mitjans del S.XVI es fundà una escola de gramàtica, regida per un sacerdot. L'any següent de la seva instal·lació aquesta escola va ser transpasada al poble.

El 1707 l'activitat constructora començà un tercer temple, que és l'actual.

El 23 d'Agost de 1716 es traslladà la imatge al nou temple, essent col·locada a l'altar major en un ric retaule barroc i en el segon pis del mateix es va col·locar una còpia en tela de la "Passio Imaginis" i aquest en un altar lateral.

L'obra total va ser acabada el 29 d'Agost de 1734 i la del retaule el 1794, essent benedicida pel Canonge Mn.G.Solà.

La majoria de les cambres actuals de l'hospederia es varen construir durant el S.XVIII i les seves dates es poden veure en les bovedes de les habitacions i a la gran sala d'entrada que du la data de 1788.

El 27 de Juliol de 1824 varen prendre possessió del santuari tres ermitans, presidits per l'Ermità Romeu d'Artà i els ermitans Bonet e Hilarió de Valldemossa.

El 15 de Desembre de 1851 aquests mateixos ermitans decidiren abandonar el Santuari per ser-lo's molt difícil el viure baix les dites condicions. Al poble li sabé molt de greu, el sentiment va ser general.

El 8 de Juliol de 1891 l'Ajuntament va cedir tots els drets sobre Sant Salvador al prelat de la Diòcesi D.Jacint Carrera, el qual nomenà a Mn.Mateu Alzamora per què en nom seu rebés l'entrega oficial, confiant-li al mateix temps l'administració d'aquest sagrat coralici.

El 25 de Juliol del mateix any prengueren possessió els ermitans Pau Vidal, Sirnó i Nofre procedents de Valldemossa. El primer que feren va ser posar 18.000 teules perquè hi havia goteres.

El 8 de Setembre de 1938 la imatge de Maria Santíssima fou solemnement coronada per Pius XI i l'Arquebisbe Miralles. L'11 d'Octubre de 1942 es va acabar l'actual retaula.

El 23 de Juny de 1963 el Sr.Bisbe D.Enciso consagrà el nou altar major.

Devora el Santuari es veu l'imponent monument de Crist que Mn. Alzamora aixecà. Va ser beneït pel Bisbe Diocesà Sr. Miralles l'1 de juliol de 1934. A l'enorme pedestal s'hi troba l'espaiosa cripta amb un altar dedicat a la crucifixió del Senyor. En el seu interior hi ha la sepultura que guarda els restes mortals del Canonge Mn. Alzamora i els de cinc ermitans.

Abans d'arribar al santuari es veu damunt una elevada muntanyola una creu monumental. La protuberància on està situada la creu s'anomena "Es Picot". Aquest santuari ha arribat a ser punt de referència de l'excursionisme, encara que per devoció també ha continuat:

Els ermitans saluden a N^a S^a de Sant Salvador amb unes estrofes de la poetessa Mª Antònia Salvà:

"Estel de l'aurora clara Mare del Salvador
mostrau que sou la nostra mare
mostrau que sou lo nostre amor.

Xisco Casellas

**MINYÓ,
INFANT,
ESPORT**

CARNET
JOVE

FORTNER

Plaça dels Hostals, 13 i 15

Tel. 62 00 48

SANTA MARIA DEL CAMI

**GRAN ASSORTIT DE
ROBA PER A GENT GRAN**

S'ESTACIO

PUB AND VIDEO STEREO, COMPACT DISC, ETC.

SANTA EUGÈNIA

INDEPENDIENTE 2 SANTA EUGENIA 1

SANTA EUGENIA 1 COLLERENSE 0

Amb aquest marcador va acabar elarrer partit de la primera volta de la lliga. L'únic gol marcat, poc espectacular i sense massa merit, va donar justícia sense dubta al que demostraren els dos equips damunt el terreny de joc. Així i tot, hem d'admetre que el Santa Eugènia meresquè un resultat més còmode per què va tenir ovacions d'or, sobretot a la segona part.

Però la primera, cap dels conjunts aconseguia dominar clarament la situació: la linea medular era la zona on es desenvolupava la major part del joc sense que abundassin les jugades ràpides de contraatac. Es veia en els vint-i-dos homes empeny per puntuar; el Santa Eugènia, ben dirigit per Parera, va donar a entendre que no està acabat.

L'adeiantament de les linees del Collerense després del descans, va fer que el joc es tornàs més espectacular; mentre els palme-sans gaudien d'una lleugera avantatge en el centre del camp, els davanters es precipitaven en les seves accions que poques vegades recordam un tir al pal de la porteria de Güemí acabaven en perill. Per altre part, els locals posaven la velocitat en els contraatacs: Gori per la banda esquerra i M. Crespi pel centre podien haver culminat un parell d'aquestes jugades que acabaren amb l'èstere al travessar del marc visitant.

Si bé tot l'equip va estar a l'altura de les circumstàncies, unes de les claus del partit va ésser per noltros, la marca de d'en R. Parets sobre l'home més perillós del Collerense, que aquesta vegada no va poder demostrar les seves qualitats per què no va tocar la pilota.

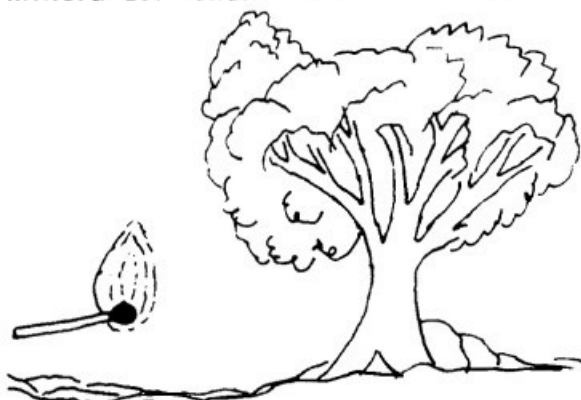
Miquel i Toni.

RESUM DE LA PRIMERA VOLTA

De irregular i conflictiva es podia resumir la primera volta del capeonat de lliga de 1ª Regional pel Santa Eugènia, en cara que manquen dos partits.

Abans de començar ja hi havia problemes entre els jugadors i l'entrenador Tomeu Martorell que mai s'arribaren a entendre; malgrat tot, no es podia començar d'una manera tan espectacular, superant a tres dels veterans de la categoria, V. de Lluch, Son Roca i Juv. Bunyola.

Havent-se despedir el mïster, la directiva contrata els serveis de d'un altre: Toni Començaria una fase de desencerts i despropòsits que havien de dur al Club prop de l'abisme. Esportivament, els resultats, més de vint gols ancaixats. El límit de la crisi va ésser a Marratxi, on ja ningú volia assegurar-se a la abanqueta i que jugaren els que volgueren. Per si fos poc, Mayol surt lesionat de certa importància. Els rumors del retorn del "mago" Parera es sentien per boca dels aficionats, però el que ha dirigit els tres darrers partits ha estat Jordi Sangenis; una tercera fase que podem catalogar de ressorgiment: dues victòries i un empat a casa del líder. Ara la pregunta és òbvia: i després del descans nadalenc? La situació avui es diferenta a la d'abans, s'ha cobrat coratge i moral, l'il·lusió ha tornat. Però hi manca una millora del rendiment tècnic i físic.

Antoni Coll Vidal, el jugador més jove de la plantilla del CDF Santa Eugènia i en la seva primera temporada al club com a jugador està donant moltes satisfaccions a tota l'afició pel seu futbol senzill però vistós. Provenint del Consell juvenil i jugant de centrecampista fa una temporada d'allò més bona.

Per que vares decidir venir a jugar i no quedar a Consell?

En un principi tenia pensat seguir allà, ja que coneixia a tothom i s'ambient m'agradava, però el problema estava amb es medi per anar als entrenos ja que aquest any ho havia de fer tot sol, era un problema. Jo ja havia fet sa pretemporada aquí amb el Santa Eugènia quan em van dir per jugar a Santa Maria, però abans de decidir-me em van dir que quedas aquí ja que tenia possibilitats de jugar.

Es el Santa Eugènia com t'hauries imaginat abans de venir?

Bé, he de dir que més o menys si, ja que sempre m'havia imaginat que hi havia una gran unió i un bon equip.

Com t'ha acceptat la resta de l'equip essent el més jove?

Jo pens que tots m'han acollit molt bé, i que tothom m'ha anat ajudant perquè pogués introduir-me dins l'equip.

Creus que hi ha bon ambient?

Per jo l'ambient és fabulós i crec que hi ha una gran unió per part de tothom, que és molt important dins un equip.

Quines aspiracions tens amb el futbol?

Aquest és un punt que no m'he plantejat mai, però si puc dir que enguany les meves aspiracions eren jugar uns minuts, i de fet n'estic jugant més dels que feia comp-tes.

Crespí

SOCIETAT DE COLOMBICULTURA DE SANTA EUGÈNIA

Com cada any en aquest temps la Societat Colombicultora de Santa Eugènia va organitzar el concurs de Nadal. Tots els colomistes sentim aquest concurs com el més íntim dels que es celebren ja només participen els coloms del poble, i a més la majoria son noves promeses.

El concurs va començar dia 6 de desembre i ha durat 5 soltes, és a dir els dies, 6, 10, 13, 17 i 20.

L'entrega de premis es celebrà a Can Prim dia 20 on hi hagué botifarrons i sobrasada torrada a més de qualche tassó de vi.

El coloms classificats fören:

Primer premi: "Rabassut" de Joan Salmeron.

Segón: "Mascota" de Jaume Sansó.

Tercer: "Colgado" de Pedro Bover.

Quart: "Noé" de Pedro Bover.

El primer classificat va guanyar una porcella i als altres un indiot perhom.

Llástima que el concurs se ves estorbat per qualche colom perdut que despistà els nostres.

Si qualche pic trobau o sabeu de qualche colom perdut dels nostres, comunicau-ho a qualche soci o a Can Topa. Agrairiem tota col.laboració ja que cada any son molts els coloms que se perden.

Bernat Morei

